

Ankara Kıbrıs Erkek Yurdundaki Öğrenci Kıyımına Son

KIBRIS ve GENÇLİK

11
1978
Yıl: 2
500 krş.

YAŞASIN GENÇLİĞİN ANTİ-FAŞİST BİRLİĞİ!

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

FAŞİST TÜRK OCAKLARI KAPATILSIN!

AKÖK GENEL KURULU YAPILDI

KÖGEF'E KATILMA KARARI ALINDI

27 Nisan 1978 tarihinde, «sol»dan ve sağdan gelen yoğun baskı ve saldırılara karşın, Ankara Kıbrıs'lılar Öğrenim Ve Kültür Derneği, militan üyeleri, disiplini, birlik ve dayanışmasıyle birinci olağan genel kurulunu toplamıştır. AKÖK çalkantılı bir dönemde ve çok yönlü saldırılar içerisinde genel kurulunu yığınsal bir şekilde yaparak, yeni çalışma dönemine başlamıştır.

Barış, Bağımsızlık, Demokrasi, Toplumsal İlerleme ve Sosyalizm savaşımında «Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur.» belgisini yükseltenler, çınlattılar o gün Maden-İş toplantı salonunu. Haykırdılar BAĞIMSIZ KIBRIS diye. Haykırdılar marşlarıyla, türküleriyle, sloganlarıyla, daha güçlü, daha örgütlü, daha yığınsal KÖGEF için, AKÖK için ileri diye.

KÖGEF'e katılmaları bir buçuk yıldan beri engellenen AKÖK üyeleri büyük bir hasretliği giderircesine, KÖGEF'e katılmayı oybirliğiyle, coşkuyla kabul etmişlerdir.

AKÖK genel kurulunda ayrıca :

— AKÖK'ün yurtlar savaşımında, öncü rolünü koruması ve bu çalışmaların, çalışma programında baş köşeyi alması;

— Ülkemizde, emperyalizmin tezgâhladığı oyunları boşa çıkartmak için örgüt olarak bu savaşımda yer alınması ve devrimci güçlerle omuz omuza bu kavgaya katılınması;

— Türkiye'de, UDC'nin daha somut olarak hayata geçirilmesi için AKÖK'ün daha güçlü atılımlarla bu savaşıma katılması;

— Kıbrıs'ta, Kıbrıs sorununun toplumumuz içerisinde tartışılmasını olanaklaştırmak, görüşlerin özgürce ortaya konmasını sağlamak doğrultusunda tüm ilerici, demokratik kuruluşların güç birliği yapması yönünde önerilerin götürülmesi;

— Kardeş örgütlerle sıkı bir işbirliği içinde, Y. Ö. Gençliğinin merkezi örgütlenmesini güçlendirmek için çalışmalara hız verilmesi;

— Örgüt içerisinde, bozguncu tavırlar takınan, örgüt disiplinine ve ilkelerine saygı göstermeyen unsurlara karşı yeni yönetim organlarının daha duyarlı olması;

— Dernek üye aidatlarının 10 TL'dan 20 TL'ye yükseltilmesi;

— 1 Mayıs'ın Türkiye'de ve Kıbrıs'ta yığınsal olarak kutlanmasına, olanaklar ölçüsünde katılmanın bir zorunluluk olarak belirlenmesine;

— Türkiye İşçi Sınıfı hareketinin gazetesi POLİTİKA'yı yaygınlaştırma ve tüm üyelerin bu yönde seferber edilmesi oybirliği ile kararlaştırılmıştır.

AKÖK bu güne kadar olduğu gibi bundan sonraki çalışmalarında da, sorunların halkımızın sorunlarından bağımsız olarak düşünülemiyeceğinin ve çözümün olamıyacağının bilincinde olarak, KÖGEF öncülüğünde savaşımını aktif olarak sürdürecektir.

KÖGEF 2.genel kurulu yapıldı

Türkiye'deki Kıbrıslı ilerici gençliğin yığın örgütü KÖGEF'in 2. olağan genel kurulu 30 Nisan günü İstanbul'da yapıldı. Türkiye'nin dört bir yanına dağılmış bulunan Kıbrıslı ilerici gençliğin ve demokratik kitle örgüt temsilcilerinin İstanbul'da toplanan genel kurula katılımı ile yığınsal bir genel kurul izlendi. Büyük bir disiplin ve coşkunun egemen olduğu genel kurulda Kıbrıs'ın bağımsızlığı için verilen savaşımın aynı kararlılıkla sürdürülmesi doğrultusunda karar alındı ve daha onlarca karar oy birliği ile kabul edildi. Genel kurul çalışmaları sonunda söz alan KÖGEF Genel Başkanı Kıbrıslı ilerici gençliğin emekçi halkı ile omuz omuza sürdürdüğü savaşımına devam edeceğini ve genel kurulda alınan kararların hayata geçirilmesine mutlaka üstün bir çaba gösterileceğini belirtti.

KTÖB KONGRESİ YAPILDI

İngiltere'de öğrenim gören Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin demokratik yığın örgütü KTÖB'ün kongresi 28 Mayıs'ta Londra'da toplandı. Bir yandan gerici güçlerin bir yandan da bozguncu unsurların saldırılarına hedef olan KTÖB, tüm baskılara ve engelemelere karşı kongresini yığınsal yaptı. İngiltere'deki ilerici Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin, Kıbrıs'ın bağımsızlığı için savaşım veren tüm bağımsızlıkçı güçlerle olan dayanışmaları pekişti. Kıbrıs ve Gençlik, tüm baskıları ve provokatif girişimleri bilinçle, kararlılıkla aşan ve kongresinden daha güçlü olarak çıkan KTÖB'ü selamlar.

İGD I.Büyük Kongresi Yapıldı

İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresi 15 - 17 mayıs tarihleri arasında İstanbul'da yapıldı. Anadolunun her köşesinden gelen İGD delegelerinin, demokratik yığın örgütü temsilcilerinin ve dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen dünya ilerici gençliğinin seçkin temsilcilerinin katılımı ile İGD 1. Büyük Kongresi ulusal ve uluslararası bir forum niteliğine büründü. Başta DDGF temsilcisi Carlos Silva olmak üzere ülkelerden gelen tüm gençlik temsilcileri gençliğin anti - emperyalist dayanışmasının daha da yükseltileceğine ve savaşsız sömürüsüz bir dünya uğruna verilen savaşımda anti - emperyalist gençliğin yerini mutlaka daha da sağlamlaştırarak koruyacağına işaret ettiler.

İGD 1. Büyük Kongresinde konuk olarak bulunan KÖGEF Genel Sekreteri de yaptığı konuşmada Türkiye ilerici gençliği ile Kıbrıs ilerici gençliğinin dayanışmasının önemini vurgulamış, Türkiye'de ileri demokratik düzen, Kıbrıs'ta bağımsızlık için verilen savaşımlarda bu dayanışmanın sürdürüleceğini belirtmiştir.

Kongrede alınan kararların hayata geçirilmesi için savaşım verileceği bir kez daha yinelenmiş ve kongre son bulmuştur.

CTP KURULTAYI YAPILDI

Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin 4. Kurultayı 28 Mayıs'ta Lefkoşa'da toplandı. Kıbrıs sorununun bu sıcak bir biçimde gündemde olduğu şu günlerde CTP Kurultayı büyük önem taşıyordu. Kıbrıs ve Gençlik, Kurultayın, Kıbrıs'ın bağımsızlığı uğruna verilen savaşımda ileri bir adım olması dileğini vurgular.

KTÖB 1 MAYIS'TA

SÖYLEŞİ

Değerli okurlar,

Kıbrıs ve Gençlik 1. sayısından sonra yayın hayatına bir süre ara vermiş, sonra yeniden yayınlanmağa başlanmıştı. Yeniden yayınlanmağa başlandığı tarihten bu yana Kıbrıs ve Gençlik eksiklikleri ve aksaklıkları ile birlikte yayın hayatını sürdürdü. Bu ara da 9. sayıda bir atılım yaparak sayfa adedini 16'ya çıkardı. Elinizdeki 11. sayı ile de birinci yılını doldurmuş oldu. Birinci yılın sonunda siz okurlarımıza seslenmek, sorunlarımızı dile getirmek istedik.

Kıbrıs ve Gençlik, sizlerin de bildiği gibi Kıbrıs'lı gençliğin sesidir. Bu ses Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşım verenlere güç katıyor. Kıbrıs ve Gençlik bir yandan gençliğin sorunlarını yansıtmağa çalışırken, bir yandan da emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki emellerine dikkati çekiyor, şovenizme, ırkçılığa, faşizme ve işçi sınıfı bilimine ters sapık akımlara karşı ideolojik savaşımını sürdürüyor. Bu savaşımda gazetemizin eksiklikleri çoktur. Bu eksiklikleri gözlemleyen okurlarımızın, önerileri ile birlikte eksikliklerimizi bize iletmesi, bunları gidermemizde önemli rol oynayacaktır. Daha güçlü bir Kıbrıs ve Gençlik yaratmak için sizlerin çok yönlü desteğine ihtiyacımız var.

Kıbrıs ve Gençliğin en önemli sorunu mali sorunudur. Mevcut hayat pahalılığı ve enflasyon içerisinde kağıt, boya vs. fiyatları devamlı artmaktadır. Bir diğer sorun olan dağıtılan gazetelerin paralarının düzenli olarak geri gelmemesi ile birleşince bu sorun daha da büyümektedir. Kıbrıs ve Gençliğin yaşaması bir oranda bu sorunun çözümüne bağlıdır. Bu açıdan Kıbrıs ve Gençliğin dağıtımında görev alan tüm arkadaşların daha titiz çalışması ve satılan gazetelerin paralarının düzenli olarak gazeteye gönderilmesi gerekiyor. Siz okuyucularımızın, gazetemize yapacağı bağışlar da bu sorunun çözümüne katkıda bulunacaktır.

Gazetemizin özellikle Kıbrıs'taki dağıtımı aksamaktadır. Bunu bu sayıdan itibaren düzeltmeye çalışacağız. Ancak tüm okurlarımızın ve özellikle Kıbrıs'taki okurlarımızın Kıbrıs ve Gençliğin gönüllü satıcısı ve dağıtıcısı olması gerekir. Böylelikle gazetemiz daha geniş bir kitleye sesini duyuracaktır.

Kıbrıs ve Gençliğin bir özelliği de Kıbrıs'taki gelişmelere geniş yer vermesidir. Ancak Kıbrıs'tan haber alma olanaklarımız kısıtlıdır. Bu konuda da Kıbrıs'taki okurlarımıza büyük görevler düşüyor. Kıbrıs'taki her okurumuzun kendini Kıbrıs ve Gençliğin

devamı sayfa 15'te

başyazı

NATO ZİRVESİ, FAŞİZM VE BİRLİK

Emperyalizm saldırgan örgütü NATO'nun Zirve Toplantısı yapıldı. Bir yandan B.M. Silahsızlanma Konferansı devam ederken dünya barışı için yoğun çabalar harcanırken, diğer yandan NATO zirvesi silahlanmayı, saldırganlığı görüştü, yeni yeni kararlar aldı. NATO zirvesinin önemli konularından bir tanesi de kuşkusuz Kıbrıs sorunu idi. NATO'nun Kıbrıs üzerindeki emelleri bilinmektedir. NATO başları, bir yandan NATO'nun Güneydoğu kanadındaki çatlaklığı yamalamaya çalışırken, bir yandan da Kıbrıs'ın bağımsızlığını ortadan kaldırmanın yollarını arıyorlar. Kıbrıs sorununun NATO içinde çözümlenmesi için yoğun çaba harcıyorlar. NATO zirvesinde ne konuşulduğunu bilmiyoruz. Ancak bunların dünya barışı ve Kıbrıs'ta barışın sağlanmasına katkıda bulunacak şeyler olmadığı kesin.

Zirveden sonra Kıbrısla ilgili yeni plan söylentileri yoğunlaştı. NATO kendi insiyatifinde bir çözümü dayatmakta kararlı. Bu girişimlere karşı uyanık olmak gerek.

NATO bir yandan yeni planlar tezgâhlarken bir yandan da bu planların uygulayıcılarını örgütlüyor. NATO'nun Kıbrıs üzerindeki emellerinin hayata geçirilmesinde önemli bir faktör de Kıbrıs'taki faşist örgütlerdir. Özellikle Kıbrıs'ın kuzeyindeki faşist hareket son dönemde çabalarını yoğunlaştırdı. Türk toplumu içerisinde gelişen ilerici hareketi, emekçi halkın pahalılık, işsizlik ve sömürü cehennemine karşı verdiği savaşımı, kısaca emperyalizme ve NATO'ya karşı yükselecek sesleri boğmak için bu hareket her yönden besleniyor. Bu hareketin örgütlenmesinde ve gelişiminde belirleyici rol oynayan faktör MC dönemlerinde Kıbrıs'a götürülen Türkiyeli faşistlerdir. Halkçı Parti başkanının da açıkladığı gibi çok sayıda MHP militanı Kıbrıs'a götürülerek yerleştirilmiştir. Türk Ocakları adı altında örgütlenen bu hareket Türkiye'deki faşist örgütlerle doğudan ilişki içerisinde çalışmaktadır. Bu örgütün yaptığı gecelere Türkeş'ten, Muharrem Özdemirin ve daha nice ilericinin katilinin üye olduğu mahkemece de saptanan Ülkü Ocakları mesajlar yollamaktadır. Yazımızın altında yayınladığımız mektup da şimdi Türk Ocağı başkanı olan kişiye gönderilmiştir. Faşistlerin Kıbrıs'a nasıl taşındıklarını kanıtlayan bir belgedir. Çeşitli yayın organları ve devlet desteği ile yoğun bir propaganda ve örgütlenme çabasına giren bu hareket Kıbrıs üzerinde oynanacak emperyalist oyunlarda önemli bir alet olmaya adaydır. Daha şimdiden faşist militanlar grev kırıcılığında kullanılmaya başlanmıştır. İşçi sınıfının ve diğer emekçilerin kendi sınıf örgütlerinde örgütlenmeleri zorbalıkla engellenmek istenmektedir. Emperyalizmin Türkiye'deki kolları kanalı ile örgütlenen ve ilericilere karşı «SESSİZ İNTİKAM» yemini yapan bu faşist harekete karşı uyanık olmak ve halkı uyarmak ilericilerin, devrimcilerin, yurtseverlerin önde gelen görevleri arasındadır.

Devlet desteğini de yanına alarak örgütlenen faşizme karşı birlik, Kıbrıs'ın kuzeyindeki tüm halktan yana güçlerin önünde güncel bir sorun olarak duruyor. Çeşitli platformlarda, bu sorunun gündeme gelmeye başlaması olumlu bir gelişmedir. Ancak sadece söz yetmez. Ekmeğimizin, aşımızın, düşünen beynin düşmanlarını herkese tanıtmak ve tüm güçleri birleştirecek ortak savaşım vermek gerek. Bu faşist örgütlenmelere karşı savaşımı NATO'ya

devamı sayfa 15'te

Çok Kıymetli Ülkücü Fikret Abicim;

Nasılsınız iyi ve sıhhatte olmanızı bizleri yaratan ALLAH' tan her an duacıyım.

Abicim ben sizlere haddim olmayarak bir istekte bulundum. Abicim ben size Hilmi arkadaşımla 1 mektub gönderdim. Benim burada alıcağım var. O parayı Şubat ayının 15'inden sonra alacağım. Onun için sizlere çok yalancı çıktım ama ne yaparsın. Bir kere namussuz bir adamın eline düştük.

Ağabey ben parayı alır almaz mutlaka sizlerin yanında ve ülkü davamızda sizlerle baş başa, diş dişe, omuz omuza sizlerin saflarınızda yavru vatan Kıbrıs ve ana vatan Türkiye'nin güçlü devlet, Milli iktidar, Turan ve Kızıl Elma mevkurelerimiz için canımın ve kanımın son damlasına kadar ALLAH kısmet ederse çalışıp ve çarpışmaya her an hazır olacağım.

Ağabey, benim dilekçe davam ne oldu. Benim mektubun cevabını arkadaşım Hilmi'yle bana bildirirsen çok memnun kalacağım. Burada mektubuma değil satırlarıma istemiyerek son verirken hasret ve hürmetle ellerinden öper, işleriniz de daima başarılar dilerim.

Ahmet abiye selam eder ellerinden öper, işlerinde başarılar ve davamızda başarılar dilerim.

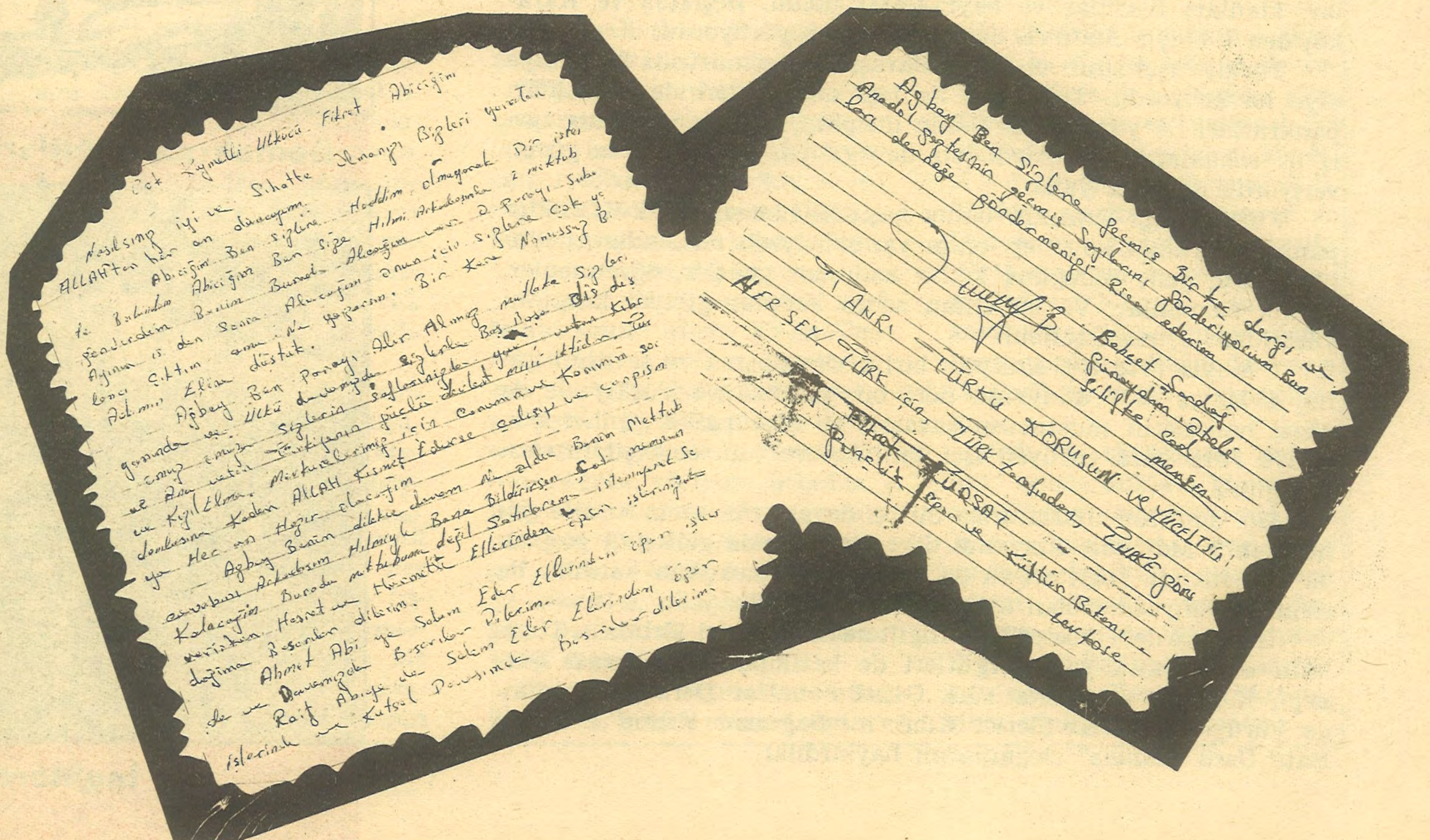
Raif abiye de selam eder ellerinden öper, işlerinde ve kutsal davasında başarılar dilerim.

Ağabey ben sizlere geçmiş bir kaç dergi ve Anadol gazetesinin geçmiş sayılarını gönderiyorum. Bunları derneğe göndermenizi rica ederim.

Behçet Şardağ
Günaydın Oteli
Silifke Cad.
Mersin

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN VE YÜCELTSİN
HER ŞEY TÜRK İÇİN, TÜRK tarafından, TÜRK'e göre,

Bay: Fikret KÜRŞAT
GENLİK SPOR VE KÜLTÜR BAKANI
Lefkoşe.

SELAM OLSUN 1 MAYIS'A

Dünya İşçilerinin Birlik Dayanışma ve Eylem günü 20 yıllık aradan sonra Türk Toplumunda ilk kez demokratik sınıf ve kitle sendikası DEV-İŞ'in önderliğinde coşkuyla kutlandı.

İşçi sınıfı yükselen sınıf savaşımında nasıl kendi sınıf sendikasını yaratmış ve sarı sendikacılığa dur demişse 20 yıl aradan sonra burjuvazinin 1 Mayıs'a koyduğu yasağa da dur demesini bilmiştir. Emperyalizm ve yerli işbirlikçileri 1958'den beri Türk işçisine 1 Mayıs'ı kırlarda piknik yapılan bahar bayramı olarak kabul ettirmeye çalıştı. Fakat işçi sınıfının artık buna dur diyecek gücü vardı.

Kuzey Kıbrıs 1 Mayıs afişleriyle donatıldı. DEV-İŞ ve diğer demokratik kuruluşlar bildiriler çıkarıp halka dağıttılar. Tüm halkı 1 Mayıs törenlerine çağırdılar. DEV-İŞ 1 Mayıs haftası düzenledi. Birçok merkezde 1 Mayıs'la ilgili geceler düzenlendi. Bu özverili çalışmalar emekçi halk arasında yankı buldu. Bunun göstergesi 1 Mayıs sabahı Lefkoşe'de toplanan emekçilerin yurtseverlerin coşkusuydu, azmiydi. Kuzey Kıbrıs'ın dört bir yanından bir akın vardı Lefkoşe'ye. Emekçilerin yurtseverlerin 20 yıllık hasretten sonraki coşkulu, kararlı, disiplinli akınıydı bu. Gelenler örgütlerinin bulunduğu sıralarda yerlerini alıyordu. Alan coşkun bir sel yatağı gibiydi. Kitleler 1 Mayıs marşını söylüyor, gençlerin sunduğu halk oyunları gösterisine katılıyorlardı. 400'ü aşkın DEV-İŞ görevlisi düzeni ve disiplini sağlıyorlardı.

Kitlelerin toplanmasından sonra yürüyüşe geçildi. Kortejin önünde DEV-İŞ vardı. Arkasından sırayla Y.K.B., Mimar Mühendis Odaları, DGD ve HALK-DER vardı. Kortejin sonunda 1 Mayıs törenlerine kitlesel olarak katılan tek siyasal örgüt ÇTP vardı. Yürüyüşle birlikte coşku daha fazla artmıştı. Kitleler hep birlikte haykırıyordu işçi sınıfının belgilerini «İŞÇİLER BİRLEŞİN», «BAĞIMSIZ KIBRIS», «LOKAVT HAK DEĞİL SUÇTUR», «GENEL GREV HAKKI», «KAHROLSUN FAŞİZM». Emekçi kadınlarımız haykırıyordu: «EVLAT ACISINA SON» diye. Miting alanında faşistlerin ve maocuların provokasyonlarına karşı önlem alınmıştı. DEV-İŞ miting alanına girmeye başladığında hoparlörlerden şöyle haykırılıyordu:

"HAVA DÖNDÜ İŞÇİDEN, İŞÇİDEN ESİYOR YEL".

Alanda şiirler söyleniyor, halk oyunları oynanıyordu. Önce barış, demokrasi savaşımında şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı, sonra mikrofonla DEV-İŞ Genel Başkanı Hasan Sarıca konuşma yapması için davet ettikleri an alan, "Yaşasın DEV-İŞ" sloganı ile çınlıyordu. Sonra şöyle seslendi işçilere: "Kıbrıslı Türk işçiler 1958'den bu yana 1 Mayıs işçi bayramı kitlesel gösterilerle, mitinglerle kutlanmamıştır. 20 yılın verdiği hasretle bugün emekçi halkımız kendi bayramını kutlamaktadır. Sloganlarımızla pankartlarımızla emperyalizme ve faşizme olan kinimizi haykırmaktayız sömürü düzenine karşı verdiğimiz onurlu mücadeleyi birlik mücadele ve dayanışmayı dile getirmekteyiz." Hasan Sarıca konuşmasına DEV-İŞ'e yapılan baskılar ve işçi sınıfının istemlerini belirterek devam etti. Sonra tüm emekçilerin 1 Mayıs 1979'da daha yığınsal daha azimli, daha kararlı olarak 1 Mayıs'ı kutlamaya çağırarak konuşmasını bitirdi.

Miting Hasan Sarıca'nın konuşmasından sonra sona erdi. Emekçiler dağılırken 1 Mayıs 1979'da bu alanda buluşacaklarına dair sözleşiyorlardı.

1 Mayıs 77 kitle katliamı, 78 1 Mayıs öncesi tekelcilerin, onların yayın organlarının türlü yıldırma çabaları, provokatif girişimleri sonuçsuz kaldı. Ve 1 Mayıs 1978'de İstanbul'da sokaklar, alanlar; insanlar ve bayraklarla doldu. Beşiktaş ve Karaköy'den 1 Mayıs Alanı'na doğru yüzbinler yürüyordu.

Türkiye işçi sınıfı en önde. Savaşsız ve sömürüsüz bir dünya diye haykırıyordu. Tulumları ile işçi sınıfı, ellerinde bayrakları pankratları ile yürüyordu. Üstün disiplini, kararlı ve vakur tavrı ile sokaklarda, alanlarda bir dev gibiydi işçi sınıfı ve güven veriyordu dört bir yana.

Türkiye işçi sınıfının omuz başında hemen, KÖY-KOOP'un pankartı altında köylüler, onun yanında yaşlı anasından, gelinlik kızına, genç çocuğuna kadar kadınlar, gençler, öğretmenler, teknik elemanlar. Ve bir insan selini karşılar gibiydi kucağını yüzbinlere açmış İstanbul.

1 Mayıs 1978 işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaşım günü. 1 Mayıs 1978 dünyanın dört bir yanında ve Türkiye'de de güzel haberlerin muştucusu savaşsız ve sömürüsüz günler için, eskiye vura vura yürüyen işçi sınıfının ve tüm emekçilerin atılım günü.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'da dünyanın dört bir yanında görkemli gösteriler düzenlendi. İngiltere'de de onbinlerce emekçinin katılımı ile sömürü dünyasına olan savaşım azmi bilendi.

İngiltere'deki gösterilere İngiltere'deki ilerici Kıbrıslı Türklerin demokratik yığın örgütleri de katıldılar. Demokrasi Derneği, K.T.Ö.B. ve Kıbrıs Türk Güzel Sanatlar Derneği kortejinde yürüyen yüzlerce ilerici Kıbrıslı "Bağımsız Kıbrıs", "Kıbrıs Nato Üssü Olamaz" sloganlarını haykırdılar.

KÖGEF 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda

Kıbrıs'ta 1 Mayıs

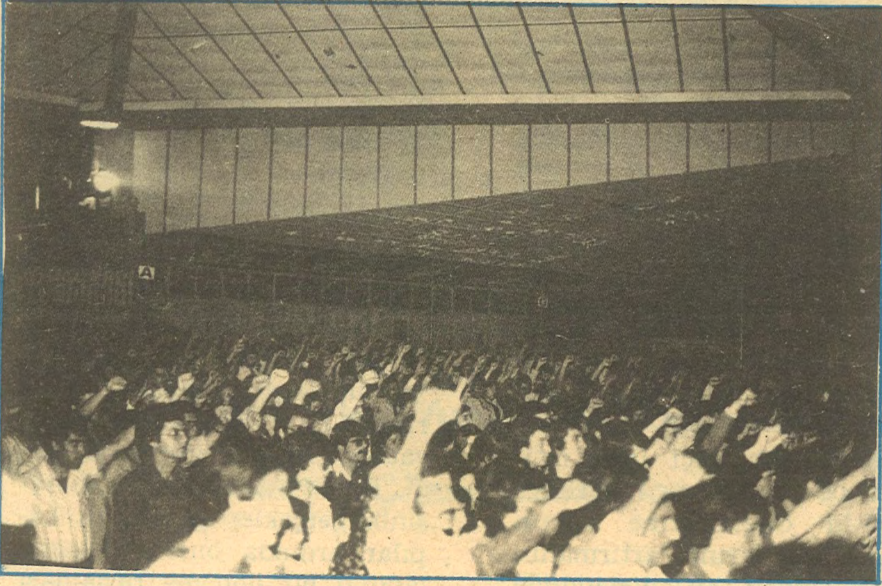
Demokrasi Şehitlerimiz 1 Mayıs Alanı'nda

İngiltere'de 1 Mayıs

İZMİR'DE «BAĞIMSIZ KIBRIS» GECESİ YAPILDI

İZKÖG'ün "Bağımsız Kıbrıs" gecesine binlerce kişi katıldı

İZKÖG Başkanının açılış konuşması ile başlıyan geceye KÖGEF genel sekreterinin konuşması ile devam edildi. KÖGEF genel sekreteri söze gecenin anti - emperyalist, anti - faşist, Bağımsız Kıbrıs Savaşımında savaşım bayrağını bir o kadar daha yükseklere çıktığını vurgulayarak başladı ve özellikle son dönemlerde Kıbrıs üzerinde oynanmak istenen NATO'cu oyunlara dikkati çekti. Kıbrıs'ta anti - emperyalist savaşımın kısa bir tarihcesini de dile getiren sözcü bu köklü geleneğin Kıbrıs'ta NATO'culara şans tanımıyacağını ve Kıbrıs'ın NATO üssü olamıyacağını sözlerine ekledi. Kitlenin «Kahrolsun NATO ve emperyalizm», «Kıbrıs NATO üssü olamaz» sözleriyle kesilen konuşmaya uluslararası devrimci platformu değerlendirerek devam eden genel sekreter KÖGEF çatısı altındaki örgütlülüğün daha da pekiştirilmesi gerekliliğini vurgulamış ve tüm üyeleri göreve davet etmiştir.

Daha sonra İZKÖG korosunun sunduğu marşlarla devam edilen geceye, şiirler ayrı bir hava getirmiş, Balıkesir'de okuyan yurtsever Kıbrıslı gençlerin sunduğu «Kıbrıs'a Selam» pandomimi kitleleri daha bir tutuşturmuştur. Kıbrıs'lı ilerici gençlikle Türkiye'li ilerici gençliğin bir birini omuzladığı geceye Kıbrıs kültürünün somut bir yansıması olan folklorla devam edilmiş özellikle «Testi oyunu» büyük beğeni kazanmıştır.

Kıbrıs işçi sınıfının savaşım tarihini ve özel olarak da DEV-İŞ'in gelişi msürecini ortaya koyan tablo ise izleyicilerin yoğun alkışlarıyla sürekli olarak kesilmiş anti - emperyalist ve anti - faşist sloganlar geceye yayılmıştır.

İZKÖG «Bağımsız Kıbrıs» gecesi Kıbrıs'ın Bağımsızlığı uğruna verilen savaşımda ileri bir adım olacaktır.

20 Mayıs günü İzmir «Bağımsız Kıbrıs» gecesini yaşadı. Kıbrıs'lı YÖG'nin örgütlü gücünün ayrılmaz parçası olan İZKÖG, emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı tüm ilericilerin değişmez istemini dile getirdi ve hep bir ağızdan haykırdı: «Yaşasın Bağımsız Kıbrıs».

Her yanı «Bağımsız Kıbrıs», «Kıbrıs NATO Üssü Olamaz», «Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz», «NATO'cular ellerinizi Kıbrıs'tan çekin» pankartları, ve demokrasi şehitlerinin resimleri ve binlerce kişi ile dolu salon YÖG'nin gücünü dosta düşmana bir kez daha vurguladı. Geceden yükselen sesler yayıldı ve tüm ilericileri kucakladı.

ÇIKIŞ VERGİSİ'NE SON..

Bilindiği gibi T.C. hükümetinin aldığı bir kararla, 500 TL taban olmak üzere %50 dış seyahat vergi sistemi getirilmiş bulunmaktadır. Bu vergiden muaf olmanın yolu ya dövizle seyahat etmek, ya da seyahatı Kıbrıs'tan başlatmak bu anlamda da sürekli olarak gidiş - dönüş bileti kullanmaktır.

Bursları binbir gerekçe ile kesilen veya geç ödenen yoksul halk çocuklarının, bu uygulamadan nasıl etkilenecekleri ortadadır. Öğrenciler bir - birbuçuk aylık tatillerini bulundukları yerde geçirmeye, Kıbrıs'a gitmek için ise ekmek paralarından kesmeye başlamışlardır.

Bu konuda yapılan tüm girişimler de sonuçsuz kalmaktadır. AKÖK'ün 2 Mart 1978 tarihli dilekçesine TC Dışişleri Bakanlığı'ndan hiçbir yanıt gelmemesi, üzerine ikinci bir defa TC Maliye Bakanlığı'na 11 Mayıs 1978 tarihli bir dilekçeyle başvurulmuştur. AKÖK'ün bu dilekçesine de henüz bir yanıt verilmemiştir. Kıbrıslı öğrenciler bu sessizliği anlayamamaktadırlar.

1974 Askeri Harekâtından sonra Kuzey Kıbrıs'taki para birimi değiştirilmiş ve Kıbrıs Lirası yerine, Türk Lirası kullanılmaya başlanmıştır. Böylece Kıbrıslı öğrencilerin elinden dövizle seyahat etme olanağı alınmıştır. Döviz yine Türkiye'den karaborsadan sağlanabilir ki, bu da vergi ödemekle ayni kapıya çıkmaktadır. Gidiş - dönüş biletiyle seyahat etmek ise çeşitli maddi zorluklardan dolayı mümkün olmamaktadır.

Sorunun özüne değinmek gerekirse: 1974 Askeri Harekâtından sonra, bazı kurumlar nezninde Türk Uyruklu, bazıları nezninde de Yabancı Uyruklu durumuna düşürülenlerin, Yabancı Uyruklu oldukları saptanmalıdır. Kıbrıs'ın bağımsızlığına bu yolla da zarar verilmemelidir. Böylece yalnız dış seyahat vergisi sorunu değil, diğer birçok sorun da halledilmiş olacaktır.

NÖTRON BOMBASINA HAYIR

İnsanlığın baş düşmanı ABD emperyalizmi nötron bombasını üretti, geliştirmeye çalışıyor. Emperyalizmin kitle kıyım aracıdır nötron bombası. Beşikteki bebeden, yetmişine varmışına kadar milyonlarca insanın bir anda yitip gitmesine neden olabilecek bir ölüm aracıdır. Yeni ve daha büyük boyutlu Hiroşima'lar demektir.

Günümüz dünyasında emperyalizm kaçınılmaz çöküşünün hızlı sürecini yaşamaktadır ve giderayak insanlığı böylesine tehditler altında tutmaya çabalamaktadır. Ancak dünya devrimci sürecinin her gün evrenin bir yerinden fışkıran utkuları, dünya barışsever güçlerinin savaşsız bir dünya için yükselttikleri savaşım bayrağı, emperyalizmin kanlı emellerine olanak vermemektedir.

Milyonlarca barışsever insan, genel ve tam bir silahsızlanma istemini dile getiriyor, emperyalizmin kitle kıyım araçlarına, nötron bombalarına karşı çıkıyor, bu uğurda eylem alanlarını dolduruyor.

Emperyalist kapitalist sistemin özüne uygun düşünülerek üretilen nötron bombasının üretilip, geliştirilip, yaygınlaştırılıp, kullanımına karşı da, Dünya Barış Konseyi'nin çağrısı yüzlerce ülkeden, milyonlarca insandan yanıt buluyor. Çeşitli ülkelerde emperyalizmin kanlı emelleri açığa çıkarılıp, silahlanma yarışına ve nötron bombalarına karşı direniliyor.

Uluslararası Öğrenci Birliği'nin 24 Şubat olarak saptadığı «Nötron Bombasına Karşı Ortak Eylem Günü» de çeşitli ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de de en yığınsal bir biçimde gerçekleştirilen bir dizi eylemler değerlendirildi. Türkiye ilerici, yurtsever ve barışsever gençleri ülkenin dörtbir yanında eylemler örgütlediler. Nötron bombasına karşı savaşımın, emperyalizme karşı verilen savaşımdan ayrı düşünülemiyeceği vurgulandı.

Hızlı bir silahlanma yarışının, termo nükleer bir savaşı amaçlayan emperyalizmin bütün girişimleri, barışsever güçlerin örgütlü savaşımına boyun eğmeye mahkumdur. Nötron bombası da, kendini üreten ve kullanmayı amaçlayan emperyalizmle birlikte tarihin çöplüğüne atılacaktır.

ANKARA KIBRIS ERKEK YURDU ÜZERİNE

Ülkemizde hüküm süren kapitalist sömürü düzeni, bu düzenden çıkarı olan emperyalizmin işbirlikçileri, ülkemizin ve halkımızın içerisinde bulunduğu politik, ve ekonomik sorunları çözümleyemiyor. Yüksek öğrenim gençliği de bu bozuk düzenden nasibini alıyor. Liseli gençlerin yüksek öğrenime gelmeleri engellenmeye çalışılıyor. Yüksek öğrenim gençliği yurtsuz, burssuz sokağa terkediliyor. Kontenjan alınmaya çalışılmaması; KÖGEF'in ortaya çıkardığı olanakların geri çevrilmesi; bursların kısa süre öncesine kadar 750 TL'de tutulması ve son olarak Ankara Erkek Öğrenci Yurduna yöneltilen saldırılar, bu söylediklerimizin kanıtıdır.

Gerici, işbirliçi UBP iktidarının, Ankara Erkek Öğrenci Yurdu'na yönelttiği saldırıları anlayabilmek için olaya tarihsel bir bakış açısıyla yaklaşmak zorunludur. 1971 faşizm döneminden önce Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğinin yoğun olarak bulunduğu her şehirde yurtlar mevcuttu. 1971 dönemi ganimet bilinerek bu yurtlardan bir çoğu kapatıldı. Ankara'daki 3 erkek yurdundan geriye kalan tek yurt üzerinde ise şovenist ve faşist propaganda yoğunlaştırıldı. 1974 yılında Ankara Erkek Öğrenci Yurdu artık ilerici savaşımın örgütlü bir kalesiydi.

UBP iktidarı bu girişimden korktu. AKÖD'e ve yurda yöneltti̇ği baskılarını artırdı. Egemen güçler 1976 yılında AKÖD'ü kapattılar. Yine ardından kurulan AKÖK AKÖD' ün tüm mirasını devralarak savaşımı sürdürdü, sürdürüyor. Egemen güçler bunun yanında Ankara Erkek Yurdu'na yönelttikleri saldırıları da yoğunlaştırdılar.

Ankara'da acilliği ve önemi gözler önünde olmasına karşın yeni yurt açmayı sürekli reddedenler 1977 - 78 ders yılı başlarında, mevcut erkek yurdunu da kapatma girişimlerini başlattılar. Önce yurda yalnız 168 kişinin alınacağını açıkladılar. Bu açıklama öğrencilerin örgütlü ve kararlı direnişleri ile karşılandı. Tüm öğrenciler yurda alındı ve kayıtlar boykot edildi. Bunun ardından öğrenci temsilcilerine yönelik saldırılar gündeme geldi; bursları kesildi, yurttan atıldılar. Bunlar da sökmedi. Öğrenciler örgütlü ve kararlı bir şekilde direndiler. İmza kampanyaları açtılar. Danıştaya başvurdular. Sorunu kamuoyuna malettiler. Bu girişimleri boşa çıkardılar. Öğrenciler kararlılıkla birlikteliklerini ve örgütlülüklerini korudular.

Gerici, işbirlikçi UBP iktidarı, öğrencilerin, kararlı ve örgütlü direnişlerine karşın polis baskılarını artırmanın yolunu tuttu. MC döneminde yaptırmadığını CHP ağırlıklı hükümet döneminde yaptırmaya çalıştı. Yurda sürekli polis baskınları düzenletti. Öğrenciler topluca gecelerce emniyette sabahladılar. Bu polisiye saldırılar, öğrencileri baskıyla, terörle pasifize etme, yurda kayıt yaptırma eylemlerini kırma amacına yönelikti. Saldırılarının kâr etmediğini gören egemen güçlerin önünde artık iki seçenek vardı: 1 — Yeni yurtlar açmak ve sorunu çözmek. 2 — Yurdu kapatarak yeni saldırılar geliştirmek.

Egemen güçler ikinci yolu seçtiler. Ankara Erkek Öğrenci Yurdunu kapattılar. Bu saldırıyı salt yurt sorunu çerçevesine kapanarak değerlendirmek söz konusu olamaz. Yurdun kapatılmasının, Kıbrıs.a NATO'cu çözümleri dayatma girişimlerinin hızlandığı, Ecevit - Karamanlis zirvesinin gerçekleştiği, kapalı kapılar ardında öneriler hazırlandığı bir döneme raslaması dikkatleri çekmelidir. Yüksek öğrenim gençliğinin; NATO'cu çözümlere, gizliliğe öteden beri karşı olduğu bilinmektedir. Ankara Erkek Yurduna yöne-

devamı sayfa 15de

YORUM

Ankara'da yüksek öğrenim gençliğinin yurtlar konusunda yücelttiği savaşım bizlere bir kez daha şunu vurgulamıştır: İlerici devrimci savaşımda, faşistlere, gericilere karşı savaşım kadar onların "sol" içindeki uzantılarına karşı savaşım da günceldir, önemlidir. Devrimci geçinen birtakım unsurlar, Ankara ilerici yüksek öğrenim gençliğinin başarı ile devam eden kayıtları boykot eylemini kırarken, burjuvazi ile aynı safta olmaktan çekinmediler. Polis desteği ile, yurtlar müdürü Özkan İrfan'ın mütebessim, gülüşleri altında yurda kayıt yaptırdılar.

Her savaşım, savaşımın her aşaması, bizlere yeni şeyler kazandırıyor, bilinçlendiriyor, hınçlandırıyor. Bu savaşımda da gericilere, faşistlere karşı olduğu kadar, goşist - maocu unsurlara karşı da bilinçlendik, hınçlandık. Yalnız, savaşım yöntemlerimiz, savaşımızın ilkesel ve pratik çıkarları, goşist unsurlara karşı öncelikle ideolojik savaşımı yükseltmemizi öngörüyor. Burjuvazinin "sol" içindeki uzantılarına karşı, onların örgüt tanımaz, maceracı, bilinçsiz ve günübirlik politika günden siyasetlerini kitlelere teşhir ederek yürümek zorundayız.

Ankara'da, örgütlü savaşımın savunucuları, Kıbrıs'ta toplumumuz için de gelişen toplumsal muhalefeti arkamıza almamız gerektiğini savunanları pasifizm ile suçlayanlar; aktif olabilmenin yolunu, kitlelere yılgınlık politikası ile yaklaşıp yurda kayıt yaptırmada buldular. Özgüç teorisine sıkı sıkıya sarılan bu baylarımız, bu tavırlarını ortaya koyabilmek için, eli zincirli, sopalı Türkiye'li goşist - maocu grupları da işe karıştırmaktan çekinmediler. Daha da ileri giderek, bu unsurları Ankara sokaklarında AKÖK yöneticilerine ve militanlarına saldırttılar. Kıbrıs'taki muhalefeti arkamıza alma çabalarımızı özgüç teorisine sarılarak yadsıyanlar, bu teoriyi bir yana koyarak kendi başarasızlıklarını, dışsal güçlere yaptırma çabasına girdiler.

Savaşım yolları güllük - gülüstanlık olmamıştır, olmayacaktır. Bunu beklemiyoruz. Burjuvazi saldırıyor, saldıracaktır. Faşist güçler yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü savaşımını kırmak için pusuda bekliyorlar. Sol geçinen maocuların yüzleri artık kitleler önünde açığa çıkmıştır. Ama maceracı akımların etkisinde olsalar bile, devrimci savaşıma katkısı olabileceğine inandığımız arkadaşlarımıza şunu söylemek istiyoruz; sekter yaklaşımlarla, örgüt tanımaz yaklaşımlarla, örgütlü savaşımı kıracak tavırları bırakalım. Demokratik merkeziyetçilik ilkesini yaşama geçirerek, onun ilkeleri ile savaşıma katılalım. Bölünmüşlüğümüz ilerici savaşıma değil egemen güçlere yarar sağlamaktadır. Tek bir yumruk, tek bir yürek olalım. Savaşım bizden bunu istiyor.

Örgütlü savaşım yolunda, demokratik merkeziyetçilik ilkesi altında tek bir yumruk, tek bir yürek, tek bir ses olabilmek için İLERİ.

KÖGEF BAYRAĞINI TÜM TÜRKİYE'DE DALGALANDIRMAK İÇİN, HAYDİ İLERİ ..

KTFD'nin Türkiye'deki Kıbrıslı öğrencileri dağıtma politikasının sonucu olarak, bugün, özellikle, Bursa, Adana, Balıkesir, Elâzığ, Erzurum ve Trabzon'da kabarık sayıda Kıbrıslı öğrenciler bulunmaktadır. Bu öğrencilerin birçok akademik ve ekonomik sorunları vardır. Öğrenci bürolarının bu kentlerde açılmaması yüzünden, arkadaşlarımız karşılaştıkları sorunları iletmek için, ta Ankara'ya gitmek zorundadırlar. Bu soruna gazetemizde defalarca yer verdiğimiz halde, yetkililerden hiçbir ses çıkmamıştır.

Yüksek öğrenim gençliğinin KÖGEF öncülüğündeki örgütlü savaşımını etkisiz kılmak için, öğrencileri Türkiye'nin dört bir yanına dağıtanların bu sessizliğine şaşmamak gerek. Onlar öğrencileri birçok sorun altında ezmek ve sorunlarına sahip çıkamaz duruma getirmek istiyorlar.

Faşistlerin at oynattığı yerlere gönderilen arkadaşlarımız üzerindeki baskılar dayanılmazdır. İşte geçen yıl Adana'da meydana gelen olaylar... Bu olaylar karşısında iktidar ne yapmıştır? Arkadaşlarımızın çeşitli kentlerde, birçok kez uğradıkları faşist saldırılar karşısında iktidarın takındığı suskunluğa ne anlam vermek gerekir? Yetkilileri, bu şehirlerde bir an önce öğrenci büroları açmaya ve arkadaşlarımız üzerine yönelen faşist saldırılar karşısında duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Ayrıca, yurt açma olanağının olmadığı, az sayıda öğrencinin bulunduğu yerler için (ki bu yerlere, Diyarbakır, Adapazarı, Edirne, Konya, Muğla vb. da dahildir) öğrencilere barınma ödeneğinin verilmesi gerekmektedir. Ankara'da yurtlardan atılacak öğrenciler için barınma ödeneği verilmesi önerisini getiren Eğitim Bakanlığı, bu ödeneği yurt açılamayacak yerlerdeki arkadaşlarımıza vermelidir. Ancak öğrencileri üçer beşer dağıtarak onları sessizliğe itmeye çalışan iktidar, az sayıda öğrencinin bulunduğu kentler için gerekli olan barınma ödeneği sorununu göz ardı etmektedir. Sonra da iyi niyet gösterileriyle, yurt açılması gereken yerler için, barınma ödeneği verilmesini önermektedir.

Yüksek öğrenim gençliği Türkiye'nin dört bir yanına dağıtılsa da, sorunlarına sahip çıkacak bilinçte ve kararlılıktadır. KÖGEF'in gücü ve örgütlülüğü bu arkadaşlarımızı da kucaklayacak ölçüde büyüktür. İktidar bunu yakında daha iyi anlayacaktır. KÖGEF bu şehirlerdeki örgütlenmesine hız vermiştir. Adana, Bursa, Balıkesir ve Edirne'de KÖGEF temsilcilikleri açılmıştır. Çok kısa bir süre sonra diğer kentlerde de temsilcilikler a-

devamı sayfa 15'te

İSTEYEN HER GENCE YÜKSEK ÖĞRENİM OLANAĞI SAĞLANMALI, İHTİYAÇLI HER ÖĞRENCİYE BURS VERİLMELİ YURT SAĞLANMALI.

İstanbul Erkek Yurdundaki Öğrenciler Sorunlarına Çözüm Bekliyor.

İSTANBUL KIBRIS ERKEK YURDUNDA ÖĞRENCİLER SORUNLARINI DİLE GETİRDİ

İstanbul Erkek Öğrenci Yurdu'ndaki sorunlar ileri boyutlara ulaşmıştır. Kendileriyle konuştuğumuz yurt sakini gençler yurtlarındaki durumu protesto ederek şöyle konuşmuşlardır: "12 Mart döneminde kapatılan yurtlarımızın yerine İstanbul'da yeni yurtlar açılması için örgütümüz İKÖK ve merkezi örgütümüz KÖGEF uzun ve zorlu bir savaşım vermişlerdir. Bu savaşımımızın ürünü olan yurdumuzun açılışından bu yana üç aydan fazla zaman geçmiştir. Ancak hâlâ yurdumuzun sorunları çözümlenmemiştir. Bugüne kadar yurdumuzun lokanta ve kantin sorunu askıda bırakılmıştır. Lokanta olarak, yurdun bodrumundaki dar bir yeri kullanıyoruz. Burası mutfak olarak inşa edilmiş olup, arkadaşların yemek yemesine elvermemekte, büyük sıkışıklığa neden olmaktadır. Ayrıca oturup konuşacağımız, müzik dinleyip, dinlenebileceğimiz bir kantinimiz de yoktur. Bu iş için de yurdun girişini kullanıyoruz.

Bütün bunlar olurken, erkek ve kız yurtlarının altındaki koskocaman bir salon da boş durmaktadır. Bu salon, her iki yurdun da lokanta ve kantin gereksinimini karşılayabilecek bir düzeyde olup, iki bina ile de direkt irtibatı olduğu için başka kimseye kiralanamayacak durumdadır.

Gerek K.T.F.D. Ankara Temsilciliği Yurtlar Müdürünü, gerekse İstanbul öğrenci müfettişini ve K.T.F.D. Ulusal Eğitim ve Kültür Bakanlığını bu salonun kiralanması için göreve çağırıyoruz.

YÜKSEK ÖĞRENİM İÇİN YETERLİ SAYIDA KONTEJAN ALINMALIDIR

ADANA'DAKİ ÖĞRENCİLER ÖĞRENCİ BÜROSUNUN AÇILMASINI BEKLİYORLAR

Adana'da öğrenimlerini sürdürme çabasında olan Kıbrıs'lı öğrencilerin sorunlarına, geçen sayımızda kısaca da olsa değinmiştik. Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğinin karşı karşıya bulunduğu tüm sorunlar, bu arkadaşlarımızın da sorunlarıdır. Bir farkla ki, Adana'da 120'ye yakın öğrenci olmasına karşın istemlerini iletecekleri bir öğrenci bürosu yoktur.

Kıbrıs'lı Yüksek Öğrenim Gençleri, Türkiye'nin çeşitli şehirlerine dağılmış durumdadırlar. Ankara ve İstanbul dışında yalnız İzmir ve Adana'da 100'ü aşkın öğrenci bulunmaktadır. İzmir'de, arkadaşlarımızın sorunlarına ilgisizliği kanıtlanmış olsa bile bir öğrenci müfettişi vardır. Adana'ya ise, her nedense, o da çok görülmüş. Burs alan arkadaşımızın bir sorunu mu olur, haydi Ankara'ya; kayıt işlerinde aksamalar mı oldu, haydi Ankara'ya; Kıbrıs'a gitmek için izin belgesi mi doldurmak gerekiyor, haydi yine Ankara'ya, burs alan, yılda en az iki bursunu Adana Ankara yolculuğuna yatırmak zorunda. Bunun karşılığında, Ankara'dan hiçbirşey elde etmeden dönmek de var.

Burslu arkadaşlarımız, bir cezayı yerine getirircesine, Kıbrıs'a her gidişlerinde bir izin belgesi doldurmak zorundalar. Adana'daki birçok öğrencinin burslarından, ta Ankara'ya kadar gelip bu belgeyi doldurmadıkları için kesnti yapılmış. Hasta arkadaşlarımıza, KTFD Ankara Temsilciliği az da olsa para yardımı yapmaktadır. Adana'daki bir arkadaş hastalandığı zaman bundan da yoksun. Ve en önemlisi burs ve nakdi yardımların geç ödenmesi: Bordrolar, posta ile Adana - Ankara arasında oynuyor. Adana'daki öğrenci, bursunu 15 - 20 gün geç alacakmış, KTFD Temsilciliğine göre bunun suçu artık PTT'dedir.

Adana'da bir öğrenci bürosu olmamasının doğurduğu sorunlar yalnız bunlar değil. Bunlar en yetkinleri, başlıcalarıdır. Sorunları yerinde öğrenmek, bazı sorunları çözmek istiyorlarsa, Eğitim Bakanlığı, Adana'ya bir öğrenci bürosu açılması için talimat vermelidir.

Adana'daki arkadaşlarımız şunu da biliyorlar ki, haklar verilmez, alınır. Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğinin savaşımı bunu doğrulamıştır. Onlar da örgütlenme yolunda ilerliyorlar. Örgütleri, bu savaşımda, onların da gücü, silahı olacak. KÖGEF öncülüğündeki savaşıma onlar da örgütleri ile katılacaklar ve kazanacaklar.

BALIKESİR'DEN HAYKIRIŞIMIZ

Türkiye'de okuyan Kıbrıs'lı yüksek öğrenim gençliğinin yurt, burs, kontenjan, nakdi yardım ve bunun yanında diğer haklarımızı almak için azimli ve kararlı savaşımımızı sürdürmekteyiz. Bizlerin karşısında gerici U.B.F. iktidarının ilgisiz kalması kamuoyunun gözünden kaçmamıştır. Haklı istemlerimiz doğrultusunda sürdürdüğümüz ve sürdüreceğimiz bu mücadelenin tüm zorluklar ve gerici güçlerin baskısına rağmen yıpranmayacak, kırılmayacak ve sesimiz gür bir şekilde daha yükseklere çıkacaktır.

Öğrencilerin yoğun olduğu şehirlerdeki haklı istemlerimiz karşısında dirençleri kırılan gerici Denktaş iktidarı, öğrencileri değişik şehirlere dağıtmak ve güçbirliğinden uzaklaştırmak suretiyle, oynamak istenilen oyun karşısında bizler, yüksek öğrenim gençliği olarak yine örgütlüyüz ve bu örgütlü mücadelemiz sayesinde oyunlarının gerçekleşemeyeceğini haykırırız.

Balıkesir'deki Kıbrıs'lı öğrenciler olarak gerici Denktaş iktidarı ve işbirlikçilerine şunu haykırmak istiyoruz :

Güneşin dahi giremediği ve her geçen gün elbiselerin küflendiği, sağlık ve öğrenim koşullarından uzak, zemin katlarında "lüks apartmanların" ücretlerini ödeyerek, öğrenim yapmak zorunda bırakılan bizlerin mücadele direnci kırılamayacaktır. Yurt ve ev olanaklarından yoksun bırakılmak, burs ve nakdi yardım başvurularımızı dikate almamak, sorunlarımızla ilgilenecek temsilci atamamak onlar için kurtuluş ise, bizim için kurtuluş azimdir, kararlılıktır ve örgütlü mücadelemizdir.

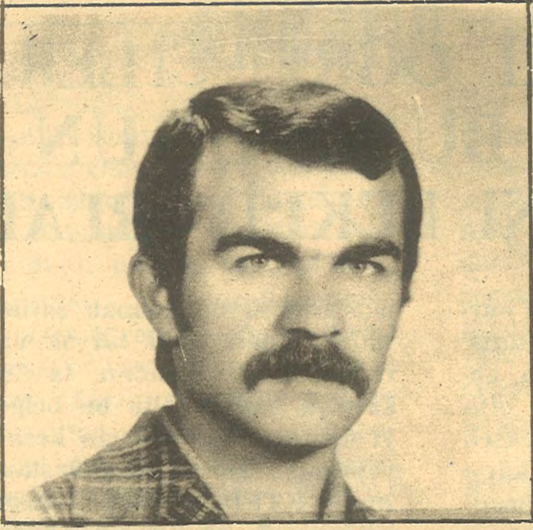
Gerici U.B.P. iktidarının bizleri saf dışı etmek için sürdürdüğü tüm çalışmaları karşısında direncimizin kırılmayacağını ve örgütlü savaşımımızı azimli bir şekilde sonuna dek sürdüreceğimizi bir kez daha haykırırız.

Balıkesir'deki Kıbrıs'lı Öğrenciler

KÖGEF GENEL BAŞKANI

«YOLUMUZ İŞÇİ S

DAHA GÜÇLÜ DA

(KÖGEF'in Kıbrıs sorunu ile ilgili görüşü a
sız, emperyalist üslerden arınmış, toprağı bütün
ve bu ilkeleri zedelemeyecek çözüm önerilerini de
runun kaynağına bakmak gerekir. Kıbrıs sorunu
bu kadar uzun bir süredir askıda kalmasının, adı
peryalizmdir, NATO'dur. Kıbrıs halkı, sorunun b
dayatılması seçeneği ile karşı karşıya bırakılmak

Gazetemiz Kıbrıs ve Gençlik KÖGEF Genel Başkanı ile bir roportaj yaparak çeşitli konulardaki görüşlerini aldı. KÖGEF Genel Başkanı ile yaptığımız röportajı aşağıda veriyoruz.

Kıbrıs ve Gençlik: Bize kısaca KÖGEF'i tanıtır mısınız?

Yanıt: KÖGEF 1976 yılında değişik şehirlerdeki Kıbrıs'lı gençlik örgütlerinin biraraya gelerek kurduğu bir üst örgüttür. KÖGEF hayatın içinden doğan bir gereksinimin ürünüdür. 1974 yılından itibaren çeşitli şehirlerde, dernekler kurarak örgütlenen Kıbrıs'lı gençler akademik - demokratik haklar için savaşım yürütüyorlardı. Derneklerin gittikçe yığınsallaşması ve hareketin gelişimi merkezi bir örgütlenmenin gerekliliğini dayattı. KÖGEF işte bu gerekliliğin sonucu Ankara, İstanbul, İzmir ve Trabzon'daki Kıbrıs'lı gençlik örgünlerini tek bir çatı altında birleştirdi. KÖGEF'in kuruluşu Türkiye'deki ilerici Kıbrıs'lı gençlik hareketine yeni bir soluk kazandırdı. Sesimizi daha gür bir şekilde duyurduk. Kısa zamanda KÖGEF ismi dostlarımızın gurur duyduğu, düşmanlarımızın ise korku duyduğu bir isim oldu. KÖGEF'in kurulması ile birlikte sesimiz Türkiye sınırlarını aştı. KÖGEF'in bu gelişimi kendiliğinden meydana gelmedi kuşkusuz. KÖGEF'e hayat veren, onu geliştiren işçi sınıfının bilimine sıkı sıkıya bağlı ilkeleridir. "Gençliğin yolu işçi sınıfının savaş yoludur" belgisi KÖGEF'in çalışmalarında her zaman ona rehber olmuş ve olacaktır. Bu temel belgi ışığında ve uluslararası anti - emperyalist gençlik hareketinin bir parçası olduğumuzun bilincinde olarak KÖGEF bayrağını yükselttik. Bugünlere gelene dek bir çok zorluk ve baskılarla karşılaştık. Özellikle KÖGEF'in Kıbrıs konusundaki tutarlı anti - emperyalist, yurtsever tavrı, emperyalist ve gerici çevrelerin KÖGEF'i susturma girişimlerine ana neden oldu. KÖGEF bu baskılara boyun eğmedi. Türkiye'deki ilerici gençlik hareketi ile bağlarını daha da pekiştirdi, ulusal demokratik güçlerle dayanışmasını artırdı. Bu baskıların ürünü olarak Ankara'daki üye derneğimiz kapatılmıştı. Ankara'daki arkadaşlarımız yeniden örgütlenerek AKÖK'ü kurdular ve 2. olağan genel kurulumuzda yeniden KÖGEF saflarına katıldılar. Bu olay Kıbrıslı gençliğin KÖGEF'i yaşatmakta ne denli kararlı olduğunun açık göstergesidir. KÖGEF'in şu anda İstanbul'da (İKÖK), Ankara'da (AKÖK) ve İzmir'de (İZKÖG) olmak üzere 3 tane üyesi vardır. Bu arada diğer şehirlerde temsilciliklerimiz vardır. 2. Olağan Genel Kurulumuzdan sonra örgütlenme çalışmalarına hız vermiş bulunuyoruz. Amacımız daha yığınsal bir KÖGEF yaratmak, Türkiye'nin neresinde olursa olsun ilerici, yurtsever tüm Kıbrıs'lı gençliği örgütlemektir.

Kıbrıs ve Gençlik: 2. Olağan Genel Kurul'dan sözettiniz. Bu genel kurul ve alınan kararlarla ilgili bizlere bilgi verir misiniz.

Yanıt: 2. Olağan Genel Kurulumuz 30 Nisan'da İstanbul'da yapıldı. 1 Mayıs'a katılmak için Ankara'dan, Adana'dan, İzmir'den, Balıkesir'den, Edirne'den, Bursa'dan ve diğer şehirlerden İstanbul'a gelen Kıbrıs'lı gençlerin yoğun katılımı ile genel kurulumuz Kıbrıs'lı ilerici gençliğinin bir forumu oldu. 1 Mayıs heyecanı ve çalışmaları ile içiçe geçen genel kurulumuza çok sayıda kardeş örgütten dayanışma mesajları geldi. Kardeş ve üye örgüt temsilcileri konuşmalar yaptı. Büyük bir coşku içinde geçen genel kurulumuzda, çalışmalarımıza ışık tutacak önemli kararlar alındı. Bu kararları şöylece sıralayabilirim. Öncelikle tüm akademik ve demokratik istemlerimizi içeren bir karar tasarısı kabul edildi. Daha sonra 12 karar alındı. Bunlar 1 — Emperyalizmin Kıbrıs üzerinde oynamak istediği oyunlara karşı çıkacağız. 2 — Ulusal demokratik cephe için ileri. 3 — Mehmet Ömer, Özer Elmas ve tüm demokrasi şehitlerinin katilleri yakalansın. 4 — Faşist yuvalar dağıtılsın, faşist MHP ve Ülkü Ocakları, Kıbrıs'taki faşist Türk Ocakları kapatılsın. 5 — Örgütlü savaşımımızı parçalamak için yapılan girişimleri boşa çıkaracağız. 6 — Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti ve her türlü taksim planlarına hayır. 7 — Orta öğrenimdeki gerici ders kitapları kaldırılsın. 8 — İşçi sınıfına ters akımlara karşı savaş. 9 — 1 Mayıs 78 için ileri. 10 — İşçi gençlik dayanışmasını güçlendirelim. 11 — Gençliğin uluslararası dayanışması için etkin savaşım. 12 — Haydi Havana 78'e.

Kıbrıs ve Gençlik: Akademik - demokratik istemlerinizden sözetiniz. Acaba bu istemlerinizi biraz açar mısınız?

Yanıt: Türkiye'de yüksek öğrenimde olan Kıbrıs'lı gençliğin bir çok sorunu, dolayısıyle bir çok istemi vardır. KÖGEF'in varoluş nedenlerinden bir tanesi de bu sorunların çözümü için savaşım vermek, haklarımızı söke söke almaktır. Bozuk ekonomik düzenin yansıması olan bozuk eğitim sisteminin ürünü olarak daha ilkokuldan başlayan sorunlarımız lise ve yüksek öğrenimde en üst düzeye ulaşır. Kapitalist ülkelerde eğitimde fırsat eşitliğinden sözedilemez. Kıbrıs'ta da bu böyledir. Eğitimde fırsat eşitsizliği özellikle lisede kendini göstermektedir. Liselerdeki yetersiz eğitim ve yabancı uyruklular kontenjanından yararlanılmaması çok sayıda lise mezununun açıkta kalmasına neden oluyor. KÖGEF'in çabaları sonucu bazı yüksek okulların verdiği kontenjanlar da K.T.F.D. Eğitim Bakanlığı tarafından gerektiği gibi değerlendirilmiyor. Yüksek öğrenime gelen arkadaşlarımız yurt ve burs sorunları ile karşı karşıya geliyor. İstanbul hariç, Kıbrıs'lı öğrencilerin yoğun olduğu şehirlerde ya hiç yurt yoktur veya varolanlar yetersizdir. Burs alan arkadaşlarımızın sayısı çok azdır. KÖGEF gerektiği yerlerde yurtların açılması için ve ihtiyaçlı herkese burs verilmesi için savaşım veriyor. Uzun çabalar sonucu burs miktarını 1250 TL. olduğu söylendi. Ancak henüz bu konu açıklığa kavuşmadı. Bu genel sorunların yanısıra her şehirdeki arkadaşlarımızın özel sorunları vardır. Sözgelimi Adana'da arkadaşlarımızın sorunları ile ilgilenecek

İSMAİL KEMAL:

SINIFININ SAVAŞ YOLUDUR"

HA YIĞINSAL BİR KÖGEF İÇİN İLERİ

açıktır, nettir ve ilkelseldir. Biz bağımsız, bağlantı- bir Kıbrıs'tan yanayız. Bu temel ilkeler ışığında stekliyoruz. Bir soruna yaklaşırken, öncelikle o so- unun yaratıcısı emperyalizmdir. Kıbrıs sorununun l bir çözüme varılamamasının nedeni de yine em- u şekilde sürüp gitmesi veya NATO'cu bir çözümün isteniyor.)

bir büro bile yoktur. Teknik okullara giden arkadaşlarımızın staj sorunları var. Arkadaşlarımıza Kıbrıs'ta, paralı staj olanağını sağlanmasını istiyoruz. Bu arada tıp fakültelerinden mezun olan Kıbrıs'lı öğrenciler Türkiye'de paralı ihtisas yapamıyor. Ancak parasız olarak ihtisas yapma olanakları vardır. Bu sorunumuz da çok yakıcı bir sorundur. Ankara'da zaten yetersiz olan erkek yurdunda, lokanta açılmasına K.T.F.D. yetkilileri izin vermiyor. Bizlerle ilgili alınacak kararlara bizlerin temsilcilerinin de katılması istemimiz var. Bu sorunlar daha çok çoğaltılabilir.

Kıbrıs ve Gençlik : Kuzey Kıbrıs'taki ekonomik durum nedir?

Yanıt : Kıbrıs'ın kuzeyinde emekçi halkın en büyük sorunu pahalılık ve işsizliktir. Fiyatlar devamlı artmakta emeği ile geçinenlerin satın alma gücü azalmaktadır. İşçilerin, emekçilerin çantalarına giren temel gıda madeleri ve diğer gereksinimler devamlı azalıyor. UBP iktidarının ekonomi politikası bir avuç tüccarı daha da zengin etmeye yöneliktir. Bu iktidardan emekçiler yararına ekonomik önlemler almasını beklemek zaten yanlıştır. Ekonomi büyük oranda felç durumdadır. Üretim çok düşük düzeydedir. "Anavatanla bütünleşme" politikasının devamı olarak toplum ihtiyaçları çoğunlukla Türkiye'den ithal edilmektedir. İthalatı tekelinde bulunduran bir avuç ticaret burjuvazisi büyük vurgunlar vurmaktadır. İşçi sınıfının ekonomik durumu gittikçe kötüleşmektedir. Ücretler, hayat pahalılığının, fiyat artışlarının çok gerisindedir. İşçi sınıfının ekonomik savaşımı baskı ve sarı sendikacılıkla engellenmek isteniyor. Köylünün ürettikleri değerlendirilmemekte, köylüye emeğinin karşılığı ödenmemektedir. Köylü sözde kooperatiflerin kıskacındadır. Küçük sermaye sahipleri de derinleşen ekonomik bunalımdan büyük oranda etkilenmektedir. Kısaca Kıbrıs'ın kuzeyinde kapitalist ekonominin işçi, emekçi düşmanı yüzü açıkça görülebilir. Bu azgın sömürü altında başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçiler, çıkış yolunun kendi sınıf örgütlerinde örgütlenmekten geçtiğini gün geçtikçe daha iyi anlıyorlar. DEV-İŞ'in hızlı ve sağlıklı gelişimi bunun güzel bir örneğidir.

Kıbrıs ve Gençlik : İşçi sınıfının ve diğer emekçi katmanların örgütlenmeleri karşısında, bunları ezmek amacıyle faşist örgütlenmelerin de hızlandığını biliyoruz. Bu konudaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Yanıt : Kıbrıs'ta faşist örgütlerin ortaya çıkışı yeni değildir kuşkusuz. Ancak son dönemde bu örgütlenmeler süratlendirilmiştir. Kıbrıs'ta gerek Türk, gerekse Rum toplumu içerisindeki faşist örgütlerin yönlendiricisi her zaman emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi olmuştur. Bu örgütlerde CIA'nın parmağı her zaman olmuştur. Bu örgütler Kıbrıs'ta barışın dinamitlenmesinde, ırkçılık ve şovenizmin hakim kılınmasında ,ilerici yurtseverlerin baskı altına alınması, hatta öldürülmesinde çok önemli rol oynamışlardır. Bugün Kıbrıs'ın kuzeyinde Türk Ocakları altında ortaya çıkan ve Türkiye'deki açık, gizli faşist örgütlerle her türlü ilişkiler içinde olan faşist örgütlenme, halkımızın geleceği için büyük bir tehlikedir. Grev kırıcılığında kullanılan Türk Ocaklı faşist militanların kimler için çalıştığı gün gibi ortadadır. Hiç kuşku yok ki Türkiye'deki "Ülküdaşları" gibi devlet desteğini yanlarına aldıkları sürece saldırganlıkları daha da artacaktır. Kimi çevreler bu faşist tehlikeye gereken önemi vermiyor. Bugün bu tehlikeyi önemsemeyenler yarın çok geç kalmış olacaklardır.

Kıbrıs ve Gençlik : Bu faşist örgütlenmeler karşısında KÖGEF'in önerileri nelerdir?

Yanıt : Bizim önerilerimizi tek bir cümlede toplayabiliriz. Anti - faşist tüm güçlerin güç ve eylem birliği. Somut ilkeler ışığında, somut bir eylem programına sahip bir güç birliği sağlamalıdır. Faşizme karşı savaşım kitleleri kucaklamak ve harekete geçirmelidir. Bu açıdan geniş kitlelere faşizmin iç yüzünü açıklayan, faşist ideolojiyi mahkum eden çalışmalar, faşist örgütlenmeleri duduracak, geriletecek çalışmalar yapılmalıdır. Bu konuda gençliğe de önemli görevler düşüyor. Çünkü faşistlerin öncelikle el attığı kesim gençliktir. Gençliğin hızla örgütlenmesi ve eğitilmesi, önemli bir görevdir. Gençliği anti - faşist, anti - emperyalist savaşın öncüsü olan işçi sınıfının savaş yoluna çekmek gerek.

duruyoruz. Kıbrıs'ta barışın sağlanması için güçlü bir anti - emperyalist cephenin oluşturulması, Kıbrıs'ın bağımsızlığının düşmanlarının ada üzerindeki etkilerinin ve dayanaklarının zayıflatılması gerekiyor.

Kıbrıs ve Gençlik : Türkiye'deki anti - faşist savaşımda KÖGEF'in yeri nedir?

Yanıt : KÖGEF Kıbrıs'lı gençlerin Türkiye'deki örgütüdür. Dolayısıyle Türkiye'deki sınıf savaşının içindedir. Bu sınıf savaşının içinde KÖGEF'in tarafsız kalması beklenemez. Zaten tarafsızlık diye birşey yoktur. Okullarda, sokaklarda bütün ilerici, yurtsever, demokrat öğrencilere yapılan saldırılar KÖGEF üyelerine de yapılmaktadır. Faşist katiller 3 tane üyemizi katlettiler. Nicesini dövdüler, yaraladılar. Türkiye halkına yönelen faşist tehlike aynı zamanda bize de yönelmiş demektir. Bu açıdan anti - faşist savaşımda KÖGEF'in yeri Türkiye işçi sınıfının yanıdır. KÖGEF üyeleri okularında faşist işgallerin kırılması, gençliğin anti - faşist eylem birliğinin sağlanması için çaba harcıyorlar. Biz örgüt olarak İstanbul'da 40 civarında demokratik kitle örgütünün oluşturduğu anti - faşist, anti - emperyalist, anti - şovenist eylem birliği platformunun çalışmalarına başından beri katılıyoruz. Faşizme karşı savaşımda işçi sınıfı biliminin açıklıkla koyduğu savaşım yöntemlerine bağlıyız. Pasifizme ve maceracılığa karşı, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini, ulusal demokratik cepheyi savunuyoruz. Türkiye'de faşizm tehlikesini altedecek güç UDC'dir.

Kıbrıs ve Gençlik : KÖGEF'in Kıbrıs sorunu ile ilgili görüşlerini açıklar mısınız?

Yanıt : KÖGEF'in Kıbrıs sorunu ile ilgili görüşü açıktır, nettir ve ilkeseldir. Biz bağımsız, bağlantısız, emperyalist üslerden arınmış, toprağı bütün bir Kıbrıs'tan yanayız. Bu temel ilkeler ışığında ve bu ilkeleri zedelemeyecek çözüm önerilerini destekliyoruz. Bir soruna yaklaşırken, öncelikle o sorunun kaynağına bakmak gerekir. Kıbrıs sorununun yaratıcısı emperyalizmdir. Kıbrıs sorununun bu kadar uzun bir süredir askıda kalmasının, adil bir çözüme varılamamasının nedeni de yine emperyalizmdir, NATO'dur. Kıbrıs halkı, sorunun bu şekilde sürüp gitmesi veya NATO'cu bir çözümün dayatılması seçeneği ile karşı karşıya bırakılmak isteniyor. Orta Doğu'yu bir kazan gibi kaynatan, İsrail siyonistlerini Filistin halkının üzerine süren ABD emperyalizmi için Kıbrıs'ın stratejik önemi daha da artmıştır. Bunun için emperyalistler Kıbrıs'ın bağımsız ve tarafsız bir devlet olmasını kesinlikle istemiyorlar. KÖGEF her zaman toplumlararası görüşmelerden yana olmuştur ve olacaktır. Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü zedelemeyecek, gerçekten federal bir yapının oluşturulması Kıbrıs'ın geleceği açısından olumlu bir gelişme olur. Türk toplumunda önerilerin halktan gizlenmemesi ve meclisten geçmesi üzerinde

Devamı sayfa 15de

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ VE İŞÇİ SINIFI BİLİMİNE TERS AKIMLAR (3)

Aydınların sosyal devrimlerin temel ve öncü gücünü oluşturduğu tezi daha çok, bilimsel ve teknolojik devrimin ortaya çıkardığı veonun ön yargılı ve kötü yorumlamaları ile desteklenen bir iddiadır. Bilimsel ve teknolojik devrimin etkilerinin, sömürge veya yarı sömürge ülkelerde, kapitalist ülkelerdeki kadar derin olmadığı anlaşılır birşeydir. Bu yüzden, bu gibi ülkelerde ayni tez ileri sürülememektedir. Sonuçta aynı yere, aydınların öncülüğüne varan ama esas olarak köylülerin öncü güç olacağını iddia eden görüşler bu ülkelerin koşulları zemin yapılarak inşa edilmektedir. Afrika kıtası bazı çeşitliliklerine karşın bir örnek olarak ele alınabilir.

Afrika'daki ulusal ve sosyal devrimlerin çözümlemesini yaptığı iddiasında olan Frantz FANON'un görüşleri özellikle üzerinde durmayı gerektirmektedir. Fanon, Afrika kıtasındaki devrimci süreçlerde öncülüğün köylülerde olduğunu iddia etmiş ve esas olarak şu kanıtları ileri sürmüştür: (A) Köylüler nicelik (sayısal) olarak diğer tüm toplumsal sınıf ve katmanlardan fazladırlar; (B) Köylüler toplumun en çok ezilen ve horlanan kesimidirler. Fanon bunlardan hareketle şöyle yazmıştı; "sömürge ülkelerde yalnızca köylülerin devrimci oldukları açıktır."(9)

Fanon'un iddialarını kısaca ele alalım; Öncelikle köylülerin bu gibi ülkelerde en geniş toplumsal kesim olduklarını kabul etmek gerekiyor. **Ama sayısal olarak fazla olmak hiçbir zaman herhangi bir sınıf katmana öncü rolü yüklememiştir. 1917'de Rusya'da işçilerin, köylülerden fazla olduğu iddia edilmemişti ama devrim yine bir işçi devrimi olmuştur. Yalnız köylülüğün bu derece sayısal olarak ağırlıkta bulunduğu ülkelerde köylülerin ulusal ve sosyal devrimlerin TEMEL GÜCÜ olacağını kabul etmek ve şunu kafalara kazımak gerekir: Köylülük Temel Güçtür ama ÖNCÜ GÜÇ değildir. Köylüler toplumsal yapıları gereği örgütsüzdürler, ayrıca kendilerine ait bir ideolojileri de yoktur. Eğer devrim işçi sınıfı biliminin kılavuzluğu altında olacaksa, bu bilimi köylülere örgütlü ve bilimsel sosyalizmi varlık koşullarında bulan ÖNCÜ GÜÇ'ün, İŞÇİ SINIFININ götürmesi gerekmektedir.**

Fanon'un ikinci kanıtı, köylülüğün diğer kesimlere kıyasla daha fazla ezildiğidir. Bu tezin Afrika ülkeleri için bile bir geçerliliği yoktur. Çeşitli ülkelerde aksini gözlemek olasıdır. Yine de ezilmişliğin hiçbir kesime vermeye yeterli olmadığını söylemek gerekmektedir. Fanon'un ayrıntılı bir eleştirisini yapmış olan Jack WODDİS, Fanon'a, LENİN'in 1905 devrimi ile ilgili bir gözlemini aktararak cevap vermektedir; "Metal işçileri, yüksek ücret alan, sınıf bilinci yüksek ve iyi eğitim görmüş proleterlerdir. 1905 devrimde, metal işçilerinden sayıca iki buçuk kat çok olan dokuma işçileri, Rusya'daki işçilerin en geri kalmış ve en düşük ücreti alan kitlesiydi."(10)

Fanon ayrıca şunu iddia etmektedir, sömürge ülkelerde işçilerin kaybedecek çok şeyleri vardır, oysa köylülerin kaybedecek hiçbir şeyleri yoktur. Marks'ın işçi sınıfı için söylediklerini, Fanon köylülere maletmektedir. **Herşeyden önce, kaybedecek hiç bir şeyi olmamak demek, üretimdeki yeri gereği hiçbir üretim aracına sahip olmamakve yaşamak için işgücünü satmak zorunda olmak demektir. Oysa, hangi ülkede olursa olsun, tarım proleterleri hariç, köylülerin az da olsa kaybedecek birşeyleri vardır.**

Köylülerin devrimlerin ÖNCÜ GÜCÜ olamamalarının nedenlerini sıralamak gerekirse; köylülük, (A) özel mülkiyete sahip olmasından dolayı, özel mülkiyet temelleri üzerinde yükselen sömürüye sonuna kadar karşı olamaz; (B) sınıfsal farklılaşmasından dolayı kollektif eylem gücü azdır ve küçük mülkiyet onu bireysel davranışlara itmektedir; (C) köylülerin içinde yaşadıkları üretim tarzı, üretim sürecinde bilimsel ve teknik gelişmelerle büyük ölçüde karşılamamaları onları tutuculuğa itmektedir; (D) yine bağlı olduğu özel mülkiyet düzeni, toprak istemi, onu şöven ve milliyetçi yapmaktadır,; sonuç böyle olunca da, köylülüğün özel mülkiyetin gelişimi sonucu olan sömürüyü ortadan kaldıracak, ulusal ezgiye son verecek devrimlerin ÖNCÜSÜ olması olası değildir.

Ayrıca, K. Manifesto'dan yaptığımız bir alıntı da K. Marks ve F. Engels "Bugüne dek, toplumda üste çıkan her sınıf, ele geçirdiği üstün durumunu, tüm toplumu kendi mülk edinme koşullarına uydurarak sağlamlaştırmaya çalışmıştır." diyorlardı. Köylülük hangi mülkiyeti egemen kılacaktır? Küçük toprak mülkiyetini mi? Belki, ancak bunu iddia edenlerin bilimsel sosyalizmle ilgileri olduğu iddia edilemez.

DÜNYA DEVRİMCİ SÜRECİ KÖYLÜLERİN ÖNCÜLÜĞÜ İDDİALARINI DOĞRULAMIYOR

Köylülüğü, işçi sınıfının önüne ve giderek karşısına koymaya varan bu teori, dünya devrimci sürecince de onaylanmamaktadır. Bırakın kapitalist ülkelerdeki sosyal devrimleri, ulusal kurtuluş devrimleri de bu teoriyi çürütmektedir. İşte bir VİETNAM veya LAOS, bir GİNE, MALİ, MOZAMBİK veya ANGOLA. Bu ülkelerde devrimci süreçleri bazı liderlerin görüşleri şöyledir:

Gine bağımsızlık savaşının lideri Amilcal CABRAL: "Pek çok kişi sömürünün yükünü en çok çekenin köylüler olduğunu söylüyor; bu doğru olabilir, ama mücadelenin söz konusu olduğu yerde çekilen acının ya da işin ağırlığının önemli olmadığı kavranmalıdır. En aşırı bir acı bile, ulusal mücadele için gerekli olan bilinçlenmeyi oluşturmayabilir. Gine'de köylük köleliğe eşit düzeyde bir sömürü altındadır, ama onlara sömürüldüklerini, soyulduklarını anlatmaya çalışsanız bile, teknik ve ekonomik açıdan denenmemiş olan bir açıklamayla onları, en çok sömürülen kişiler olduklarına inandırmak zordur. Oysa, bir Avrupalının günde 50 ile 30 eskuda aldığı bir işte, diyelim ki, on eskuna alan işçileri ve kentlerde çalışanları, yoğun bir sömürü ve adaletsizlik altında olduklarına inandırmak daha kolaydır, çünkü görebilmektedirler." (II)

"Fiziksel bir güç ile, devrimci bir güç arasında ayrım yapmak gerekir. Köylülük, Gine'de, fiziksel olarak büyük bir güçtür; hemen hemen nüfusun tamamını oluşturur, ulusun varlıklarını denetler, üretir. AMA, DENEYDEN BİLİYORUZ Kİ, KÖYLÜLÜĞÜ savaşmaya inandırana dek neler çektik. (1) (Altını A. CABRAL çizmiştir.

"Eski Mali başkanı Modiba KEİTA: "Önde gelen destekleyicimiz doğal olarak köylüler ve işçilerdir. İşçi sınıfının rolünü nasıl değerlendirdiğimi soruyorsunuz. Kanımca, sömürge sisteminde sömürüldüğünün açıkça farkındadır işçi sınıfı. En çok sömürülenlerin onlar olmadığını biliyoruz. Ama sorun bu değil, bir siyasal kavrayış sorunudur." (13)

Ve nihayet Vietnam önderlerinden Truong CHINH şöyle diyor: **"Emperyalizmi ve feodalizmi devirmek için devrime kim öncülük edecektir? Halkı oluşturan dört sınıf, işçi sınıfı, çalışan köylüler, küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazidir. Bunlar devrimin güçlerini oluştururlar.**

Devrimin sürükleyici güçleri, işçi sınıfı, köylülük ve küçük burjuvazidir.

Öncü rolü işçi sınıfı üstlenir.

Çalışan köylüler devrimin temel ordusunu oluştururlar.

Küçük burjuvazi ile ulusal burjuvazi, ulusal burjuvazinin koşula bağlı bir bağlaşık olması farkıyla, işçi sınıfının bağlaşıklarıdırlar.» (14)

En güçlü kanıtlar savaşımın olguları olsa gerekir. Yalnız, işçi sınıfı biliminin büyük kuramcılarından Lenin'in şu sözünü de hatırlatmak gerekir: **"Yalnızca tutarlı bir sınıf mücadelesi yürüten, ücretli işçilerin bağımsız bir örgütü köylüleri burjuvazinin etkisinden kurtarabilir ve onlara kapitalist toplumda küçük üreticilerin durumunu mutlak umutsuzluğu açıklayabilir."** (15)

(6) A.G.E. — Sayfa 37 - 38.
(7) Kaynak için bakınız: P. N. FEDESOYEV ve Alfred KOSİNG - Çağdaş Revizyonizmin Eleştirisi.
(8) Kaynak için bakınız: A. Yelinkov ve V. Trusov - Maoizm ve Gençlik Hareketi.
(9) Aktaran: Jack WODDİS - Yeni Devrim Teorilerini nEleştirisi - Sayfa 42.
(10) A.G.E. - Sayfa 59.
(11) A.G.E. - Sayfa 60.
(12) A.G.E. - Sayfa 69 - 70.
(13) Aktaran: Oya BAYDAR - Köylülük Meselesi — İLKE: Temmuz - Ağustos 1975 - Sayı 19 - 20.
(14) Aktaran: Jack WODDİS — Yeni Devri mTeorilerinin Eleştirisi - Sayfa 67 - 68.
(15) V. İ. LENİN — İşçi Sınıfı ve Köylülük - Sayfa 282.

devam edecek

KAVRAMLARI TANIYALIM

DEMOKRASİ

İçerik ve işlevi, devletin sınıfsal karakteriyle ve son tahlilde mevcut toplumun üretim ilişkileriyle belirlenen ve her yurttaşın biçimsel, hukuksal yönden eşit olması ve azınlığın çoğunluğa uyması biçimindeki temel ilkelere dayanan devlet biçimi. «Demokrasi bir devlet biçimidir, devletin özel türlerinden biridir. Giderek her devlet gibi, insanlara karşı, örgütleri, sistemli bir kuvvet uygulamasıdır. Bu işin bir yanı. Ama demokrasi, öte yandan yurttaşlar arasındaki eşitliğin, herkesin anayasayı yapma ve devlet yönetme hakkının eşit olduğunun biçimsel olarak kabulü anlamına gelir.» (Lenin)

Ne var ki, kendi somut sınıfsal içeriklerinden arındırılarak ele alınan bu soyut eşitlik vb. kavramları burjuva ideolojisinde ve sınıflı devlet teorisinde, diktatörlüğe sözde karşı çıkan «saf demokrasi» anlayışının doğmasına yol açar. Oysa gerçekte dikta ve demokrasi, sınıflı toplumlarda devlet örgütünün birbirinden kopmaz iki yanıdırlar. Uzlaşmaz çelişkili sınıflı toplumlarda demokrasi, bir devlet biçimiolarak, sömürü ve baskı altındaki sınıflara uygulanan dikta demektir. Ne var ki bu olgu, sömürü ve baskı altındaki sınıfların seçme ve politik örgütlenme hakları, basın ve toplantı özgürlüğü vb. gibi belli demokratik hak ve özgürlükleri mücadele ederek elde etmelerine engel değildir.

Burjuva *sınıf egemenliğinin* devlet biçimi olan burjuva demokrasisi, kapitalist üretim ilişkilerine dayanır, sınıf içeriği açısından burjuvazinin proletarya vediğer emekçi katmanlara karşı uyguladığı baskının bir biçimidir.

Burjuva demokrasisinin işleme tarzı anayasa, çok partili sisteme dayanan parlamentarizm, yasama, yürütme ve yargılama güçlerinin ayrılığı, yurttaşların biçimsel özgürlükleri gibi ilkelere dayanır. Burjuva demokrasisinin işleme tarzının tümü ve kullandığı yüzeysel hukuk yöntemleri, bu demokrasinin gerçek sınıfsal karakterini gizlemeye yöneliktir. Her ne kadar, ekonomik tabanı yönünden halk kitleleri için geniş ölçüde biçimsel ve sözde bir demokrasi olarak kalıyorsa da, burjuva demokrasisi işçi sınıfının ve tüm emekçilerin, özgürlüklerini elde etme mücadelelerinde örgütlenme için ve mücadelenin kendisi için elverişli bazı koşullar sağlayabilir.

İşte bu nedenle kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı partileri halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin korunması ve en yüksek düzeye çıkarılması için, kararlı olarak mücadele ederler. Toplumsal yaşamın her kesitinde, özellikle işçi sınıfının ve sendikaların ekonomik alanda «yönetime katılma hakkı»nı elde edebilmeleri için demokrasi uğruna, demokrasi çerçevesi içinde verilen bu mücadele, egemen büyük burjuvazinin emperyalizm aşamasında, hele devletle bütünleşmiş tekelci kapitalizm aşamasında, demokrasiyi daha çok sınırlayarak, faşist terör yöntemlerine bel bağlama eğilimleri yoğunlaştığı için daha da önem kazanmaktadır.

Proletarya diktatörlüğünün devlet biçimi olan sosyalist demokrasi ise, demokrasinin tarihsel gelişimi içerisinde, nitelikçe yeni bir boyuttur. İşçi sınıfının politik iktidarı ile birlikte doğar ve sosyalizmin kuruluş aşaması içerisinde kökleşip yaygınlaşır ve nihayet bir devlet biçimi olmaktan çıkarak, toplumsal yaşamın ölçüsü olur; çünkü sınıfsız toplum aşamasındaki yaşamın tümü, özgür iradeli bir tabana dayanan demokratik ilkelere göre ayarlanacaktır. Sosyalist demokrasi, sosyalist üretim ilişkilerine dayanan, bu açıdan emekçilerin haklarının gerçekten güvence altına alınması anlamına gelir. Sosyalist demokrasi, burjuva demokrasisinden farklı olarak, halkın tümünün, politik, ekonomik ve kültürel yaşamın planlanma ve yönetim faaliyetine katılmasını sağlayarak, gerçek halk egemenliğini gerçekleştirmeye yönelir. Bu demokrasi dar anlamıyla, politik alan içinde sıkışıp kalmaz, toplumsal yaşamın her alanına el atar ve emekçilerin kendi iktidarlarını kurup sosyalizmi gerçekleştirmelerinde onlara yardımcı olan tüm kuruluşları, kurumları vb., örgütleri kapsamı içine alır.

«Sosyalist demokrasi, ayni zamanda kapitalizmin yeniden canlanmasını önlemek için, etkisiz hale getirilmesi zorunlu olan eski sömürücülerin karşısında etkin bir yönetim demektir. Aynı zamanda ilk kez zenginler için değil, yoksullar için, halk için olan bu demokrasinin devlet iktidarına dayanılarak genişletilmesiyle birlikte, proletarya diktatörlüğü, baskıcılar, sömürücüler, kapitalistler için bir dizi özgürlük sınırlaması uygular» (Lenin). Sosyalist bir toplumun kurulmasında, halkın politik manevi birliği arttığı ölçüde, sosyalist demokrasinin bu uygulaması geriler; çünkü proletarya diktatörlüğünün varlığını gerektirecek bir karşı güç varlık nedenini yitirmiştir artık. Sosyalist demokrasinin gelişimi, demokratik merkeziyetçiliğinin yetkinleştirilmesiyle, kitlelerin bilincinin ve aktivitesinin artırılmasıyla, toplumsal örgütlere ve organlara daha büyük sorumluluklar yüklenmesiyle mümkündür.

FİLİSTİN HALKININ HAKLI SAVAŞIMININ YANINDAYIZ

1940'ların ikinci yarısında, ulusal kurtuluş hareketlerinin ağırlık merkezini Güney Doğu Asya oluşturuyordu. 1950'lerde ise, bu merkezin Orta Doğu'ya ve Kuzey Afrika'ya kaydığı görüldü. II. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru yoğunlaşan bu kurkurtuluş savaşları neticesinde 17 Mayıs 1945'de Suriye ve Lübnan'da uzun mücadelelerin sonucu olan genel grev hareketi sonunda sömürgeci Fransa gerilemek ve Suriye ve Lübnan'dan çekilmek durumunda kaldı.

Filistinliler de Filistin halkı olarak, hem Araplar, hem de Yahudiler, İngiliz sömürgecilerini topraklarından atmaya kararlıydılar. 1947 yılında Filistin sorunu Birleşmiş Milletler'de tartışılmış ve SSCB'nin "İngilizlerin ülkeden çekilmesini ve Filistin'de demokratik bir Arap - Yahudi devletinin kurulması" önerisi olumlu karşılanmıştır. Fakat böyle bir devletin kurulması, emperyalizmin Ortadoğu'daki çirkin emellerine hiç de hizmet etmiyordu ve nitekim emperyalist ve siyonist çevrelerin şövence davranışları ve Arap ülkelerindeki gerici - feodal unsurların izledikleri politika nedeniyle böyle bir demokratik devlet kurulması olanaksız hale geldi.

Bu olayın arkasından 1947'de BM Genel Kurulu, Filistin'in bir Arap ve Yahudi devleti olarak ikiye bölünmesini ve Kudüs'ün uluslararası kent olarak tanınmasını öngören bir karar tasarısını kabul etti. Mayıs 1948'de Tel-Aviv'de İsrail Devleti kuruldu.

Olayın olumsuz yanı kendini göstermekte gecikmemişti, İsrail ile mısır, Irak, Suriye, Lübnan, Yemen, Suudi Arabistan ve Ürdün gibi Arap devletleri karardan hemen sonra harbe girdiler.

İsrail yöneticileri tüm Filistin topraklarının kendilerine ait olduğunu öne sürüyor, Arap devletleri ise ülkenin tümü üstünde hak iddia ediyorlardı. Böylece İngiliz ve Amerikan emperyalistleri savaş çıkarmakla Ortadoğu halklarının emperyalizme karşı mücadelelerinden uzaklaşıp vazgeçeceklerini sanıyorlardı.

Arap ülkeleri çok geçmeden savaşın acısını çekmeye başladılar. İsrail ordusu kurulacak yeni Filistin Arap devleti ile birleştirilmesi önerilen alanın önemli bir bölümünü işgal etti. 1949'da Araplar ile İsrail bir anlaşma imzaladılar. 1950 Nisan'ında ise, ABD ve İngiltere'nin de onayı ile, Filistin Arap Devleti için düşünülen bölgenin paylaşılmasını kabul ettiler. Bu antlaşmadan sonra 900 binden fazla Filistinli Arap, anavatanlarını terk etmek zorunda kaldılar. Böylece Arap - İsrail düşmanlığı sürekli bir uluslararası gerginlik kaynağı olurken günümüze değin gelen ve hala emperyalizmin ve siyonizmin kanlı baltasına hedef olan Filistin Kurtuluş Savaşı başlamış oldu.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarmalığını yapan İsrail Siyonistleri bu kanlı ve acımasız saldırılarını sürdürmekte ve Filistinlileri yoketme planları kurmaktadırlar.

Bunun bir örneğini de yakın bir geçmişte dünya kamuoyuna sergileyen İsrail Siyonistlerine başta ABD olmak üzere tüm emperyalist ülkeler alkış tutmaktadır.

Ortadoğu'daki ve özellikle Filistin halkına karşı girişilen yoketme planlarının tek sorumlusu ABD Emperyalizmidir. "Dünya barışı" ve "İnsan hakları" için vaaz veren ABD Başkanı bu olay karşısında İsrail'i destekliyor ve silah yardımı yapıyor.

Filistin halkının siyonizme ve emperyalizme karşı verdiği savaşım, inanıyoruz ki,tüm dünya barışçı güçleri ve başta Filistin halkının savaşımı sonucu yıkılıp Bağımsız Filistin Devleti kurulacaktır.

DÜNYA BARIŞÇI GÜÇLERİ HAYDİ FİLİSTİNLE DAYANIŞMAYA!

YAŞASIN FİLİSTİN HALK KURTULUŞ SAVAŞI VE FKÖ.

KAHROLSUN SİYONİZM!

HELSİNKİ SONUÇ BELGESİ AYNEN UYGULANSIN

DEV-İŞ BAŞKANI DSF'NİN KONGRESİNE KATILDI

H.Sarıca: "Uluslararası dayanışmayı sıcak tutacağız"

Soru :
DSF'nin kongresine katıldınız. İzlenimlerinizi ve kongrenin Kıbrıs sorunu ile ilgili kararlarını anlatır mısınız?

Dünya Sendikalar Federasyonunun davetlisi olarak DSF'nin 9. kongresine misafir olarak katıldık. 124 ülkeden sendikanın katıldığı kongrede organizasyon, tartışmaların şekil ve özellikle niteliği ve işçi sınıfının en geniş şekilde birlik ve dayanışmasının gerçekleştirilmesini görmek ve böyle bir kongrede bulunmak bizlere yeni tecrübeler kazandırmaktadır. Kongrenin sosyalist bir ülkede yapılmış olması sosyalist toplumu görmemizi sağlamıştır.

Kongrenin Kıbrıs konusu ile aldığı 7 nolu kararı aşağıdaki gibidir.

Soru :
Gelişmekte olan sınıf sendikacılığı hareketin önündeki engeller nelerdir. Bunları aşmak için neler yapıyorsunuz?

Gelişmekte olan sınıf sendikacılığı hareketinin bir çok sorunları vardır. Burjuvazi ile sarı sendikaların engellemeleri yanında en büyük sorunumuz sürekli bir yayın organına sahip olamayışımızdır. Burjuvazi ile sarı sendikacılığa karşı mücadele saflarımızı sıklaştırıp güçlendirirken yayın organına sahip olma imkanlarını araştırıyoruz. Bu engeli de yakında aşacağımıza inanıyorum.

Soru :
Kuzey Kıbrıs'ta işçi, gençlik dayanışması hangi aşamadadır. Bunun daha da gelişmesi için önerileriniz nelerdir.

Kuzey Kıbrıs'ta bildiğiniz gibi gençlik örgütü olarak DGD ve Türkiye'de KÖGEF vardır. DEV-İŞ ve DGD arasındaki işbirliği ve dayanışma her geçen gün gelişmektedir. Kıbrıslı Gençlik, DEV-IŞ'in tü meylemlerine dayanışmasını belirtmiştir. Bu dayanışma aktif ve somut biçimde olmaktadır. Özellikle grevlerimizde işçi gençlik dayanışmasını en somut biçimde görebilirz. Gençlik grevlerimiz süresince DEV-İŞ'e maddi ve manevi dayanışmasını belirtmektedir. Bir diğer örnek 1 Mayıs'tır. Gençlik aktif ve kitlesel olarak 1 Mayıs'ta yerini almaktadır.

Soru :
Kıbrıs sorunu kadar ile ilgili son gelişmeler Kıbrıs sorunu ile ilgili son gelişmeler Kuzey Kıbrıs'ta Dayanışma Konseyi kurulması sorununu ön plana çıkıyor. Konu ile ilgili görüşlerinizi aktarır mısınız?

Kıbrıs'ta gelişen olaylar, özellikle politik durum Kuzey Kıbrıs'ta da bir Dayanışma Konseyi'nin oluşturulmasını zorunlu kılmaktadır. Siyasal parti ve demokratik kitle örgütlerinden oluşturulacak böyle bir konsey dah aşağılıklı bir politika izlemesini de getirecektir. Aynı şekilde halk kendi için neler istediğini, neler yapıldığını daha kolay öğrenebilecektir.

Soru :
Kuzey Kıbrıs'taki faşist örgütlenmeler hakkında neler düşünüyorsunuz. Anti - faşist savaşımda neler düşünüyorsunuz?

Kuzey Kıbrıs'taki faşist örgütlenme her geçen gün güçlenmektedir. Gazetenizde de yayınlanan bir takım belgeler tüm anti - faşist güçleri uyarıcı nitelikte olmalıdır. Faşist ocakların kapatılması ancak anti - faşist güçlerin eylem birliği ile mümküidür. DEV-İŞ olarak anti - faşist, anti - emperyalist tüm örgütlerin eylem birliği yapmaları gerektiği inancındayız.

Soru :
Kuzey Kıbrıs'taki ekonomik bunalım ve işçi sınıfının ekonomik taleplerini açıklar mısınız?

Kapitalist bir ekonomik sistemde işçi sınıfı iki yönlü bir mücadeleyi iç içe verir. Bu sömürücünün sınırlandırılması ve sömürücünün ortadan kaldırılma mücadelesidir. Kuzey Kıbrıs'ta DEV-İŞ'in ekonomik talepleri 1 Mayıs belgileri arasında da sıralanmıştır.

Bunların belli başlıları :

— Asgari ücretin gerçekçi bir rakam olmasıve vergiden muaf tutulması.
— 8 saatlik iş gününü, 40 satlik iş haftası.
— Sosyal Sigortalar yasasının demokratikleştirilmesi.
— Sendikalar Kanununun demokratikleştirilmesi.
— İşsizliğe karşı mücadele.
— Vergilendirmede eşitlik ve adalet olarak sıralanabilir.

Soru :
Emperyalizm ve NATO Kıbrıs sorununu kendi insiyatifleri altında çözmek ve dünya barışçı güçlerini safdışı bırakmak istiyor. Bu konudaki girişimlerinizi aktarır mısınız?

DEV-İŞ'in Kıbrıs sorununa bakış açısı şöyledir. Biz Kıbrıs'ta gerçek barışı işçi sınıfı iktidarında görüyoruz. Kıbrıs sorununa bugünkü somut koşulları da dikkate alırsak emperyalizmin yukarıda sözünü ettiğiniz çözümleri düşünmesi doğaldır. Ancak ilerici - demokrat, devrimci herkes, her kuruluş Kıbrıs'ın Bağımsızlığı ve KTFD Meclis kararına sahip çıkmalıdır. Gerçek barıştan yana güçler saf dışı bırakılamıyacaktır. Kıbrıs NATO üssü olamaz belgisinin hayata geçirilmesi, dünyada barıştan yana olan güçlerin girişimleri ile mümkündür.

Soru :
Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Kıbrıs ve dünyada barıştan yana, sömürüsüz ve savaşsız bir dünya için mücadele her geçen güç gelişmekte ve güçlenmektedir. Bu savaşımda yerini alan Yüksek Öğrenim Gençliğinin Sesi Kıbrıs ve Gençlik gazetesini kutlamak isterim. İşçi sınıfı öncülüğünde verilen savaşımız gençliğin de katkılarıyla mutlaka zafere ulaşacaktır. Çünkü tarihsel görevimizi yerine getirme azmimiz tarihin geriye döndürülemiyeceği kesinliği kadardır. Gericilerin, faşistlerin organize saldırıları, çırpınışları mutlaka aşılacak ve Kıbrıs'ta savaşsız ve sömürüsüz bir düzen kurulacaktır.

Gazetenize bana böyle bir olanak sağladığı icin teşekkür ederim.

BÖYLE KOOPERATİFÇİLİK OLMAZ!

Kıbrıs Türk Toplumunda halkın beslenmesi öteden beri gelişigüzel olmaktadır. Temel besin maddelerinin fiyat ve nitelik bakımından denetlen mesi sözkonusu olamamaktadır.

Son zamanlarda, halkın temel besin maddesi olan ekmeklerin eksik gramajla satıldığı görülürken ekmeklerde çivi, düğme, kibrit çöpü vb. gibi insan sağlığını önemli oranda tehdit eden zararlı maddelere de rastlanmaktadır. Öte yandan, Türk toplumuna acıdan, yoksulluktan başka birşey veremeyen işbirlikçi - gerici UBP iktidarı, piyasada her türlü tüketim malı fiyatlarında haksız kazançlar sağlamayı alışkanlık haline getiren ticaret burjuvazisine arka çıkmaktadır. Toplumun ürettiği besin maddelerinin üreticiden ucuza alınarak, tüketiciye fahiş fiyatlarla satılmasına adeta alkış tutmaktadır. UBP'nin özünde yatan sömürü an layışı yozlaştırılan kooperatifçilikte iyice açığa çıkmıştır.

Örneğin, Ticaret Bakanlığı'nın, zeytin yağının toptan satış fiyatını 34.80 TL. olarak saptamış olmasına karşılık, Kooperatif Merkez Bankası'na bağlı Zeyko Rafineri Zeytinyağı Fabrikası, toptan satışlarını 37.71 TL. dan yapmaktadır. Zeyko' nun bu yıl zeytinyağı satışlarından 2.380.320 TL. kâr sağladığı iddia edilmektedir. İddialarda belir tilen rakam gerçek ise, Zeyko'nun kâr oranı %49'a kadar ulaşmaktadır.

İlgili bakanlık, soya yağının 24.69 TL. dan, ayçiçek yağının ise 25.27 TL. dan satılmasını öngörmektedir. Halbuki Zeyko, bu yağ türlerini sıra sı ile 25.85 ile 26.97 TL. dan satmaktadır. Zeyko, toptan satış yaptığı tüccarlara kilo başına 1 TL. zamlı satış yapma olanağı verirken, ilgili bakanlık zeytinyağı için 2.9 TL. soya yağı için 1.43 TL., ayçiçek yağı için 1.83 TL. zamlı satış hakkını tüccara tanımaktadır. Aradaki bu kazanç, kooperatif çiliğin ilkelerine tamamıyla ters düşmektedir. Kooperatifçiliğin özünde halka hizmet etmek vardır, kâr yoktur.

Kıbrıs Türk Toplumunda yağ türlerinde görü len bu fiyat tutarsızlığı diğer besin maddelerinde le görülmektedir. Fiyatlar, dar gelirlilere yaşamı çekilmez bir yük haline getirmiştir. Üretici ve tüketiciler aracıların insafına terkedilmişlerdir. Tica ret burjuvazisi ve "kooperatif" ismi altında faaliyetlerini sürdüren işletmeler hiçbir denetime tabi tutulmamaktadırlar. Kooperatifler kâr amacına yönelik işletmeler haline dönüşmüştür.

Kıbrıs Türk Toplumunun başına çöreklenmiş bir avuç vurguncunun partisi olan Ulusal Birlik Partisi'nin, bu sorunlara çözüm getirmeyeceği açıktır. Üretici ve tüketicilerin korunması, fiyatlardaki fahiş artışlara ve aracıların sömürüsüne son vermenin yolu sömürünün olmadığı bir düzende olanaklıdır.

ZAFER YİĞİT HARSON GREVCİLERİNİNDİR

Lefkoşa, Göçmenköy'de, Temiz çamaşır tozu, Soley, şampuan ve Güneş limonatası gibi ürünlerin üretildiği Harson Deterjan Fabrikasında işçilerin 9 Mayıs 1978 tarihinde başlattıkları grev devam etmektedir.

Harson işçileri, Kıbrıs'ta her geçen gün gelişen sendikal harekete koşut olarak, en doğal hakları olan örgütlenme ve sendikalaşma hakkını kullanmak istediler. Üyelerinin ekonomik, sınıf çıkarlarını ödün vermeksizin savunan Türk toplumunun tek sınıf ve kitle sendikası DEV-İŞ'te örgütlenmek istediler. Örgütlendiler de.

Sendikasız işçi çalıştırmakta öteden beri direnen işveren «Hasan Ali Rıza ve Oğuları» işçilerin DEV-İŞ Federasyonuna bağlı Devrimci Genel-İş Sendikası'na üye olmaları üzerine hiddete kapılmış ve işçileri teker teker tehdit etme yolunu seçmiştir. Baskı ile işçilere boş kağıtlar imzalatarak, DEV-İŞ'ten ayrılmayı reddeden 17 işçinin (tüm personel) işine son vermiştir.

Sermaye çevrelerinin DEV-İŞ'e karşı baskılarının son günlerde iyice yoğunlaşması rastlantı değildir. Sermayenin sömürüyü devam ettirmek ve işçileri ekonomik kavgalarında etkisiz kılmak için sarı sendikalarla söz ve işbirliğinde olduklarının Harson greviyle bir kez daha açığa çıkması da rastlantı değildir.

İşveren: «Türk-Sen'e üye olmanız halinde sözleşme imzalayacağım» diyor işçilere. İşveren ve TÜRK-SEN... Kıbrıs Türk toplumunda işçilerin ikiz düşmanları...

Sermaye çevreleri, DEV-İŞ'in ileri ekonomik kazanımlarından ürkmektedir herşeyden önce. Korkmakta, ürkmekte haksız da değiller. Çünkü, DEV-İŞ'in örgütlenmesine hız kazandıran somut olgular var. 20 yıllık baskı zincirini kırması, 1 Mayıs'a sahip çıkması hiç de göz ardı edilecek olgular sayılamaz. Öte yandan işçi sınıfının örgütlü savaşımına yeni güçlerin katılması sermayedarların ayak bağlarını titretmeğe yetiyor. İşte bu nedenlerle Harson işvereni durmak bilmeyen bir saldırganlıkla işçi haklarını boğmak istemiştir. Saldırganlığını MHP eğilimli kişilerin «işçi» adı altında işçilikle ilgisi olmayan kişileri işe almakla sürdüren Harson işvereni bu profesyonel grev kırıcılarıyle işçi sınıfının örgütlenmesini engelleyeceğini sanıyor. Oysa bugün rüzgâr, işçi sınıfından yana esiyor. Tarih, işçi sınıfından yanadır. Sermayenin gücü işçi sınıfına ve bilinçli, disiplinli örgütüne diş geçiremiyor, geçiremiyecek.

İşçi sınıfının baskılarla, kıyımlarla yıldırabileceklerini bekleyenler, işçi sınıfının yılmayacağını göreceklerdir. Herşeyi yaratan eller, emeğin en yüce değer olduğu toplumu da yaratacaktır. Zafer DEV-İŞ'in olacaktır. Zafer yiğit Harson grevcilerinin olacaktır.

ÇIRAKLARA EĞİTİM VE İNSANCA YAŞAM

Ülkemizde çıraklığı tanımlayan özel bir yasa bulunmamaktadır. Aslında bunun böyle olması işverenlerin işine yaramaktadır. Çünkü bu sayede çırak adı altında genç ve çocuk işçileri çalıştırarak onları amansızca sömürme olanağını bulmaktadırlar. Genel tanımlara göre ÇIRAK :

"Belirli bir mesleği veya sanatı öğrenmek için bir işverenin iş yerinde eylemli olarak çalışan kimseye denir. Bu kimse ile işveren arasındaki hukuksal bağlantıya da "ÇIRAKLIK" denir.

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) da çıraklar için aldığı kararda çıraklığı: "Önceden tespit edilmiş standartlara ve yazılı bir antlaşmaya göre bir kuruluşta veya müstakil bir ustanın yanında kabul edilmiş br meslekte yapılan, sistemli, uzun süreli bir eğitimdir' 'diye tanımlıyor.

Bu tanımlardan çıkan sonuçlar şunlardır :

1) Çıraklık bir eğitim ilişkisidir. Önceden yapılan bir sözleşmede belirtilen meslekte yapılan uzun süreli bir eğitimdir. O halde çırakla işveren arasında bir iş ilişkisi değil, bir eğitim ilişkisi sözkonusudur.

2) Bu nedenle çırağın faaliyeti üretime yönelik değil, eğitime yönelik olmalıdır. Çırak sadece pratik eğitimi yerine getirmek için üretim yapılmasını takip edip işlerin öğrenimi için pratik deney yapar.

Bir sömürü düzeni olan kapitalist düzenden sömürü çarkının arasında ezilenlerden bir kesimi de çıraklardır. Temel alanı eğitim olması gereken çıraklar üretime işçi gibi sokulup artı - değeri sömürülmekte, bununla da kalınmayıp, çıraklara temizlik işleri vs. yaptırılmaktadır. Bunun yanında işverenler iki nedenden ötürü yanlarında yukarıdaki tanımlamaya uyan çırak yetiştirmekten kaçınırlar:

1) Düzenli ve sağlıklı bir eğitim yapılması için iş saatlerinde kurslara katılma izni verilmemektedir.

2) Eğitimin yapılması için, okula, eğitimciye, araç ve gereçlere gereksinme vardır. Oysa işverenler bundan kaçınıyorlar. Çünkü işverenler (kapitalistler) çırakların sırtından kâr elde etmek için gerekli masraflardan kaçınıyorlar. Yani kâr hırsı eğitimden üstün geliyor.

İleri kapitalist ülkelerde çıraklarla ilgili birtakım yasalar vardır. O ülkelerdeki işçi sınıfı mücadelesi çırakların bu haklarını almalarında önemli bir etken olmuştur. Oysa bizim gibi geri bıraktırılmış ülkelerde çıraklarla ilgili yasalar ya yeni yeni gündeme gelmektedir, ya da hiç yoktur. Sosyalist ülkelerde ise çıraklık sorunu çözümlenmiştir.

Düzenli bir eğitim sistemi, standart eğitim programlarının hazırlanması ve uygulanması için sorumlu kurumların tespit edilmesi, bunun için de çıraklık eğitiminin, genel meslekî, teknik eğitim sorunuyla birlikte ele alınması ve özel çıraklık yasasınca düzenlenmesi gerekir.

Tüm bunların yerine getirilmesi kendiliğinden ve bir gecede olacak iş; değildir. Bunun için çırakların daha iyi şartlarda, eğitimli çalışmak ve uygun bir ücret almak için örgütlenmeleri zorunluluktur. Ancak bu şekilde sömürüyü sınırlandırma ve yok etme savaşımında çıraklar da yerlerini alabilirler.

— Çırak çalıştırılmasında eğitime öncelik verilmelidir.

— Resmi tatil günlerinde ödenekli izin verilmelidir.

— Çıraklara uygun bir ücret verilmelidir.

— Çalışma süresi en fazla 8 saat olmalıdır.

— Çıraklara sosyal güvence olan sigorta hakkı tanınmalıdır.

— Çırakların durumunu düzenleyen bir yasa derhal çıkarılmalıdır...

GREV HAKKI ÜZERİNDEKİ TÜM KISITLAMALAR KALDIRILMALIDIR

SANAT KÖŞESİ

DEVRİMCİ SANAT GELENEĞİ

Kıbrıs ve Gençlik'te daha önce çıkan yazılarımızda, Kıbrıs'ta, toplumumuz içerisinde, devrimci sanat geleneğinin oluşturulmasının gerekliliği üzerinde durmuştuk.

Bu uğurdaki savaşımın güçlendirilmesi, temellerinin atılması, ekonomik, politik mücadelenin yeni boyutlara ulaştığı bu dönemde daha da bir önem kazanıyor.

Bu anlamda, sanatçılarımıza, aydınlarımıza kültürel - ideolojik mücadelenin gerekliliğini kavramış ilericilere, devrimcilere büyük görev düşmektedir. Ortak kültürden doğan yapısal birlik ve dayanışma, sanat eğitiminin yaygınlaştırılarak halkımıza mal edilmesi, genç, yeni sanatçıların keşfedilip değerlendirilmesinden tutun da çok çeşitli sanat ve kültür eylemlerinin programlanması, sergiler, konferanslar açık oturumlar, kültür gecelerine kadar yapılması gereken çok şey vardır.

Ancak bu girişimlerin kollektif bir çalışma ve örgütlenmeyle, bilinçli, yaratıcı bir biçimde gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Toplumumuzda var olan sanatçıların verimsizliğinin, henüz ortaya toplumsal bir güç olarak çıkamamasının nedeni gerekli örgütsel yapının temellerinin atılmayışıdır. Daha önce belirttiğimiz gibi varolan sanatçıların, genç yeteneklerin sosyal ve demokratik haklarını koruyabilecek, güçlü bir dayanışmayı ve çabalardaki etkinliği kurabilecek, bu alanda bir örgütlenmeye henüz gidilememiştir.

Türk toplumunda sosyal sorunların getirdiği, zorlukların çokluğu, politik hareketliliğin gün geçtikçe boy atması, egemen çevrelere karşı geniş halk kitlelerinin direngenliğinin artması kültürel alanda da güçlü bir savaşımı bizlere görev olarak dayatıyor.

Ancak böylesine bir savaşımın verilebilmesi için bu alanda bir örgütlülüğün hiç olmazsa temellerinin atılması sürecini yaşıyoruz.

Bu konuda, somut duruma bir göz atarsak; varolan sanatçılarımız zor, ilkel şartlar içerisinde, birbaşınadır, pratik etkinliğinden sözedilemez. Geçimini sağlamak zorundadır. Gittikçe artan hayat pahalılığı ürün vermesini engellemektedir.

Toplumumuzda sanat egemen güçlerce özünden uzaklaştırılarak hayalleri süsleyen bir süs niteliğine sokulmuştur.

Bu anlamda kültür ve sanat sınıflı toplumlarda ideolojik içeriği ve pratikteki hedefleri bakımından sınıf karakteri taşımaktadır.

Burjuvazinin mevcut olan hakim kültürüne, emperyalizmin kozmopolit, yoz kültür ve sanat anlayışına karşı alternatif olarak devrimci sanat geleneğinin temellerini atmalıyız.

Artık emperyalizmin yoz kültürü, şövenizmin halkımız üzerindeki etkisi kırılmaktadır. Bu da bilimsel dünya görüşü ile donanıp devrimci kültür savaşımını sürdürmeyi gerektiriyor.

Toplumumuzda sanat alanında görülen sınırlı örgütlenmeler geniş sanatçı çevrelerini kapsamamakta, bilimsel bir dünya görüşü temelinden hareket etmediklerinden işlevlerini yerine getirememektedirler.

Sanat ve edebiyat konusunda henüz bir yayım organı yoktur. Bunun da pratik bir çözümünü bulmak görevlerimizdendir.

Toplumun en etkin yönlendirme öğelerinden biri olan bu çalışmayı geniş halk kitlelerine yöneltmek, yetenekli sanatçıları bulup çıkarmak, halk kültürü öğelerini yaygınlaştırmak, bütün bunları işçi sınıfına güç katmaları, onu desteklemeleri yönünde yönlendirmek gerekmektedir.

Egemen çevrelerin, emperyalizmin işbirlikçilerinin bu yönde hiçbir somut adım atamayacağını biliyoruz. Öyleyse yüksek öğrenim gençliğinin Kıbrıs'a yönelik yapacağı çalışmalarda bu alana da eğilmesi, varolan sanatçılarla ilişki kurması, yeteneklerin araştırılıp bulunması ve onların anti - faşist, anti - emperyalist, anti - şövenist platformda, bu uğurda mücadele etmelerini sağlamak, Devrimci Kültür Geleneği'ni yaratmak açısından çok önemlidir.

Kıbrıs'ta Bir Sanatçı C.Deliceırmak'la konuştuk

DEV-İŞ'in «1 MAYIS HAFTASI» olarak kutladığı İşçi Bayramında Devrimci Sanat Tiyatrosu (DEV-İŞ)'nca sunulan «1 MAYIS ŞARKISI» adlı seyirlik oyunun senaristi Kıbrıs'lı sanatçı Cumhur Deliceırmak KIBRIS ve GENÇLİK'e «1 MAYIS ŞARKISI»nı anlatıyor...

......

Ayakta tuttular işçi sınıfının kardeşliğini
Barış diyorlardı BARIŞ
En el değmedik göz görmedik yerde sakladığımız
karanfil uyyy
barış dedik sana
barış diyoruz
barış diyeceğiz
Seni biz en verimlisinde toprağın
en gür akanında suyun
göğün en mavisine uzatmak için
besliyoruz terimizle
kanımızla besliyoruz

......

Evet BARIŞ... Ada'mızda kendini demokrat, ilerici, yurtsever, sosyalist sayan herkesin savunması gereken bir olgu barış...

1 Mayıs Şarkısı barışa yardımcı olabilmek için yazıldı.

Zor günler yaşıyoruz. Dört bir yanımız akbabalar, zorbalarca çevrili. Emperyalizm, kendi dayattığı çözüme varabilmek için elinden geleni yapıyor. Dört bir yanımız hain tuzaklar ile donanmış. Öyle bir durumda yaşıyoruz ki BARIŞ olmalı bütün hayatımız. Onun için «barış» dedik, barış diyoruz, barış diyeceğiz. Biz Kıbrıslılar olarak bugünlerde mücadelemizin bütün silahlarını barışla doldurmak durumundayız. Her düşüncemiz, her davranışımız, her eylemimiz, ekmeğin fiyatından sanatsal olaylara bakış açımıza kadar her şeyimiz barış diye patlamalı.

Yıllarca İngiliz emperyalizmine karşı, sömürüye karşı birlikte mücadele veren işçiler, emperyalizmin türlü entrika ve dayatmaları ile birbirlerine düşman edilmek istendi bu ülkede ve şimdi de emperyalizmin kendi isteği doğrultusunda bir çözüm dayatmak için yoğun girişimleri sözkonusu. İşte burada bize düşen görev bu dayatmalara karşı sesimizi alabildiğine yükseltmek, gerçek ve kalıcı bir barış için uğraşmak olmalıdır.

1 MAYIS ŞARKISI Kıbrıs'ta adil ve kalıcı bir barışa varmak için, bir adım atmış olmak için yazıldı dedik.

Kıbrıs bu duruma nasıl getirildi, bu irdelenmek istendi 1 Mayıs Şarkısı'nda... Bu irdelenmek istendi ve dendi ki; «Ne yaparsanız yapınız durduramazsınız tarihin akışını... Çünkü tarih vurmuştur size damgasını... Çürüdünüz siz, kokuştunuz, küflendiniz artık... Kilitleriniz işe yaramaz... Her kapıyı açar sandığınız altın anahtarlarınız paslıdır artık...»

Biz işçiler
bizim ellerimizdeki anahtarlar açar artık,
bu kapıları
yürüyoruz artık
Ellerimizde çekiçlerle
kazmalarla ingiliz anahtarları

vidalarla somunlarla
kumla çakılla çimentoyla malayla
yürüyoruz Bağımsız Bağlantısız
Emperyalist üslerden arınmış
Demokratik Kıbrıs'ı kurmaya

Aslında biz değil, işçi sınıfı yazdı... Her şeyi yazdığı gibi. Bütün anlatılmak istenen buydu 1 Mayıs Şarkısı'nda. İlerici sanatçılar olarak bize düşen en önemli görev işçi sınıfı bilimine sımsıkı sarılarak tavır koymak. Bunu söyledikten sonra yukarıdaki saydıklarımızı dikate alarak selamlıyoruz işçi sınıfını dünyanın...

...Ve geldik bu güne
bu gün 1 Mayıs 1978
Dünya işçilerinin birlik mücadele ve dayanışma günü
Ve şimdi Filistin'de
Ve şimdi Etiyopya'da
Ve şimdi İran'da
Ve şimdi Şili'de
İspanya'da, İtalya'da
Amerika'da
Yunanistan'da
Türkiye'de
Ve şimdi KIBRIS'ta
Zorbalara kalkıyor yumruklar
Başkaldırının o inanılmaz güzelliği
söküyor şafak diye
Öpüyoruz emeği ve bilimi
Öpüyoruz ve kızıl bir gül doğuyor
ekmek, gül ve özgürlük kokuyor..

KÖGEF BAYRAĞINI...

çılacaktır. Küçük kentlerdeki Kıbrıslı öğrenciler de, KÖGEF saflarındaki savaşıma daha örgütlü ve aktif olarak katılacaklardır. Bu örgütlü savaşımla, bugün yetkililerin dikkate almadığı istemlerini dikkate aldırtacaklar ve haklarını söke söke alacaklardır.

Haklarımızı almanın, savaşımımızı daha ileri boyutlara ulaştırarak, tek bir ses, tek bir yumruk olmanın garantisi KÖGEF saflarındaki birliğimizdir. Y.Ö.G.'nin birliğini bozmak için sağdan ve "sol"dan gelen gayretleşlikleri boşa çıkartmak ve tüm anti - faşist, anti - emperyalist Y.Ö.G.'ni KÖGEF saflarında savaşıma katmak, yakıcı bir görevdir.

Bağımsız Kıbrıs savaşımında tek bir ağız olmak, güçlü birliğimizle düşmanlarımıza korku salmak ve KÖGEF bayrağını tüm Türkiye'de dalgalandırmak için HAYDİ İLERİ!..

. SÖYLEŞİ

gönüllü muhabiri sayması gerekir. Bölgesinde, köyünde, fabrikasında, okulunda, geli-şen olayları yazı haline getirip gazetemize göndermesi, Kıbrıs ve Gençliği haber açısından daha zengin, sorunları daha iyi yansıtan bir gazete haline getirecektir. Şiir ve karikatür çalışması yapan okuyucularımıza da sayfalarımız açıktır. Yazılarınızı ve diğer çalışmalarınızı, mektuplarınızı aşağıda vereceğimiz yazışma adresine gönderiniz.

Kısacası siz okuyucularımız Kıbrıs ve Gençliğe sahip çıktığınız oranda, gazetemiz güçlenecek, sorunlarını çözümlenecek ve görevini daha iyi yerine getirebilecektir. Daha güçlü bir Kıbrıs ve Gençlik için ileri.

KIBRIS ve GENÇLİK'le yazışma adresi:
Mesih Paşa Mahallesi Aksaray Caddesi Girişken Palas Apt. 30/6 Aksaray
İstanbul - TÜRKİYE

HO CHi MiNH 88 YAŞINDA

Bu dönemde "Devrimin Yolu"nu yayımladı. Burda Devrimin, birkaç kahramanın değil işçi ve köylü yığınlarının eseri olacağını, devrimin işçi sınıfının partisi tarafından yönetilebileceğini ve ulusal devrimin dünya devrimiyle bütünleşme, Vietnam halkının dünya proletaryası ile tam bir birlik içinde hareket etmesi gerekliliğini vurguladı.

Belirlenen bu ilkeler çerçevesinde bu parti 15 yıl içerisinde Vietnam'ı bağımsızlığına kavuşturdu.

Ho Amca 1931 - 45 yılları arasında bağımsızlık savaşının başındaydı. 1940'da Japon faşistlerinin de devreye girmesi ile Vietnam çifte sömürü ve baskı altına girdi. Bu en çetin dönemde Ulusal Cephe kuruldu.

Fransa'nın Hitler Almanya'sına verilmesi ile Japon faşistleri baş düşman olarak belirdiler. Ayaklanma başlatıldı ve 1945 Ağustos devrimi yaratıldı.

Ağustos devrimi politik eylemin ve silahlı ayaklanmanın başkan Ho Chi Minh'in yönetimi altında, işçi sınıfının partisi tarafından hazırlanması sayesinde gerçekleştirildi.

Başkan Ho Chi Minh 24 yıl süre ile halkını yöneterek binbir badireden atlattı. En önemli kurtuluş savaşlarından birini yönetmiş, sömürgeciliğe karşı ve en sonu Amerikan emperyalizminin yoğun ve güçlü saldırısına 1965 - 69 yılları arasında göğüs germiş ülkesinde sosyalizmin kuruluşuna yol göstericilik etmiştir.

Başkan Ho Chi Minh mücadele dolu yaşamında işçi sınıfına inançsız, bilimine yabancı, sapık görüşlere de aman tanımamıştır. Başkanın bu sözleri tarihe kazınmıştır. "Troçkist'lerle uzlaşma ve onlara taviz vermek mümkün değildir. Onların siyasi bakımdan ortadan kaldırılması gereken faşistlerin ajanları oldukları her fırsatta açığa çıkarılmalıdır." (2)

Her defasında Vietnam halkının kazandığı zafer, Ho Amca'nın damgasını taşımıştır.

başyazı

ve emperyalizme karşı verilen savaşımla bağlamak gerek. Kimileri faşizme karşı çıkarken, NATO konusunda yan çiziyor. Bu tutarsız bir tavırdır, çünkü faşizmin anası emperyalizmdir, NATO'dur. NATO zirvesinde alınan uğursuz kararlar ve yapılan planları bozmak, faşizmi ezmek için, bağımsız ve yaşanası bir Kıbrıs için birlik. İşte ana sorun.

ANKARA ERKEK YURDU

len saldırı, özellikle bu dönemde, yüksek öğrenim gençliğinin sesinin daha gür çıkmasını engellemek amacına da yönelmişti.

Savaşımı durdurmak olanaksızdı. Kuzey Kıbrıs'ta veliler komitesi yeniden oluşturuldu ve veliler, yüksek öğrenim gençliğinin haklı savaşımının yanında saf tuttular. Girne - Lefkoşe yürüyüşüyle sorun kamuoyuna bir kez daha duyuruldu. Ankara Erkek Öğrenci Yurdu'nun ve yeni yurtların açılması savaşımı bir bütünlük içinde süregenlik kazandı.

İşte bu dönemde, UBP iktidarı yüksek öğrenim gençliğine karşı yeni bir cephe daha açtı. Ankara Kız Yurdunu da kapatma çabası içine girdi. Ancak başaramadı. Gerek Kıbrıs'ta gerekse Türkiye'de bu konuda yapılan çalışmalar, erkek yurdu savaşımının kazanımları ve Ankara yüksek öğrenim gençliğinin kızlı - erkekli, AKÖK örgütlülüğü altındaki direnişleri, bu çabayı boşa çıkardı. Yurt kapattırılmadı.

Bu yenilginin ardından UBP iktidarı bir çıkmaz içerisine girdi Yüksek öğrenim gençliğinin zaferi yakındı. İşte böylesi bir dönemde üç beş bozguncu, maceracı goşist ve onların sürükleyebildiği 30 kadar öğrenci üç - beş sosyal demokratla birlikte başarıyla sürdürülen kayıtları boykot eylemini kırdılar. UBP iktidarının yardımına koştular. Yurda kayıt yaptırdılar. O güne kadar başarıyla sürdürülen örgütlü savaşımı sekteye uğrattılar.

Bu somut durum karşısında AKÖK tavır değiştirmek zorunda kaldı. Tüm öğrenciler adına yurda önkayıt yapıldı. UBP iktidarı «sol»daki uzantılarının desteği ile geçici bir yengi elde etti. Ve bugün erkek yurdu, AKÖK üyeleri tasfiye edilerek açıldı.

Goşistler ve sosyal demokratlar ödüllendirildiler. Ancak yüksek öğrenim gençliğinin hareketi yaralar aldı. Yurtta uzun ve çetin mücadeleler sonucu elde edilen demokratik kazanımların tümü yitirildi. Bu tesbiti AKÖK daha kayıtların başladığı günlerde yapmış ve kitlesine duyurmuştu. İşte bugün bu tesbitlerin doğruluğunu pratikte de görüyoruz.

Yurdun açılması ile birlikte yurttaki örgütlülüğü sağlamak amacıyla yeni yurt komitesinin kimlerden oluştuğu ve öğrencilerin nelere dikkat etmeleri gerektiği bir panoyla yurt öğrencilerine duyuruldu. Yeni yurt koitemsi temsilciliğin somut durumları nedeniyle tasfiye edemediği eski yurt komitesi üyelerinden ve okul komitelerinin bazı üyelerinden oluşuyordu. Temsilcilik komiteyi eskiden tanımamasına rağmen yeni şartlarda tanımama yoluna gitti. Goşistlerle, sosyal demokratlar da bu yolu takip ettiler. Panonun asıldığı gece temsilcilik polis çağırdı, panoyu söktürdü. Üç AKÖK üyesi gözaltına alındı. Sonra «disiplin kurulu» işletildi. 8 AKÖK üyesi yurttan atıldı. Yurt komitesi öğrencilere ucuz yemek verebilmek için yurt lokantasını yeniden açtı. Ancak daha önce temsilcilikle bu konuda protokol imzalanmış olmasına, temsilciliğin lokantayı yurt komitesinin çalıştırmasını resmen tanımasına rağmen müdürüyet polis çağırtıp lokantayı kapattı. Lokantanın açılması için çalışan öğrenciler yine «disiplin kurulu»na verildiler. Tüm bu uygulamalar AKÖK'ün daha başta yaptığı tesbitleri doğrulamaktadır.

Şimdi değişen koşullarda, değişen yöntemlerle savaşım yeniden keskinleşiyor. İlerici devrimci gençler, egemen güçleri ve «sol»daki uzantılarını daha iyi tanıyarak yeniden savaşıma atılacaktır. Savaşım geçici yenilgiler alsa da sürüyor, sürecek. AKÖK - KÖGEF tü manti - faşist öğrencilerin yurda alınmasını sağlayacak. AKÖK - KÖGEF yurtlardaki demokratik kazanımları yeniden söke söke alacak, yeni yurtları açtıracak.

KÖGEF GENEL BAŞKANI

Kıbrıs ve Gençlik: Uluslararası gençlik hareketi ile ilgili görüşlerinizi aktarır mısınız?

Yanıt: Daha önce de belirttiğim gibi KÖGEF uluslararası anti-emperyalist gençlik hareketinin bir parçasıdır. Bu açıdan bu hareketin saygın örgütleri Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF) ve Uluslararası Öğrenci Birliği (UÖB) nin aldığı kararlar ve yaptığı eylemler bizlere ışık tutuyor. KÖGEF uluslararası dayanışmanın öneminin bilincindedir. Emperyalistler, gericiler her zaman gençliğin anti - emperyalist uluslararası dayanışmasından korkmuşlar ve bunu her türlü yöntemle engellemeye çalışmışlardır. DDGF'nin ve ÜÖB'nin ulusal kurtuluş savaşlarının desteklenmesi için, dünya barışı için yaptığı çalışmalar çok değerlidir. Bunlar içinde Kıbrıs sorunu ile ilgili Kıbrıs halkının yanında saf tutmalarını ve Kıbrıs'ın bir NATO üssü olmaması için çabalarını özel olarak belirtmek isterim. DDGF'nin ve ÜÖB' nin çalışmalarını tabanımıza duyurmal önde gelen görevlerimiz arasındadır. Bunlar içerisinde bu yıl Havana'da yapılacak olan "Dünya Öğrenci ve Gençlik Festivali"nin özel bir yeri vardır. Bu festivali duyurmak, hazırlıklarına katılmak en temel görevlerimiz arasındadır. Uluslararası gençlik dayanışmasını nbayrağını ancak böyle yükseklerde dalgalandırabiliriz.

Kıbrıs ve Gençlik: Havana festivali ile ilgili KÖGEF'in çalışmalarını açar mısınız?

Yanıt: KÖGEF 2. olağan genel kurulundaaldığı karar uyarınca da Havana festivaline çok yönlü olarak hazırlanıyor. Üyelerimize festivalleri tanıtıcı, geçmiş festivallerle ilgili bilgi verdik. Bu çalışmalarımız devam ediyor. Üye örgütlerimiz bu konu ile ilgili komiteler oluşturdular. KÖGEF'in Havana festivali ile ilgili en büyük çabası Türkiye Ulusal hazırlık komitesi olan HAFEST'in (Havana Festivalini Tanıtma Derneği) kuruluş çalışmalarına katılması ve yönetim kurulunda bir arkadaşımızın yer almasıdır. Festival yaklaştıkça tüm dünya gençliğinin gözleri Küba'ya, Havana'ya dönüyor. Tüm dünya gençliği bu festivale hazırlanıyor. Sosyalist Küba'nın başkenti Havana'daki bu festival "anti - emperyalist dostluk ve dayanışma" temel belgisi altında dünya gençliğinin çok güçlü bir formu olacaktır. KÖGEF bu festivalin hazırlıklarına katılmaktan gurur duyuyor.

Kıbrıs ve Gençlik: Son olarak eklemek istediğiniz birşey var mıdır?

Yanıt: Öncelikle Kıbrıs ve Gençliğe teşekkür etmek isterim. Tüm Kıbrıs'lı gençlerin, tüm dünya gençliğinin barış içinde, özgürce yaşayabileceği, yeteneklerini özgürce geliştirebileceği günlerin yakın olduğuna inanıyorum. Savaşımımız bu günler içindir. Yaşasın dünya gençliğinin anti - emperyalist dayanışması.

AFGANİSTAN'DA ULUSAL DEMOKRATİK DEVRİM

Afganistan'da 27 Nisan 1978 devrimi ile krallık rejiminin son uzantısı Davut Han yönetimine son verilerek Afganistan Demokratik Cumhuriyeti kuruldu.

18 - 20 milyon nüfusu olduğu tahmin edilen Afganistan'ın yüzde 80'ini köylüler oluşturuyor. Çoğunluk feodal üretim ilişkilerinin hakim olduğu Afganistan 1973 yılına kadar krallıkla yönetilmiştir.

1953 - 1958 döneminde Afganistan şahına başbakanlık yapan Davut Han 1973 temmuzunda yeğeni kral Ahi Şahı devirerek Afganistan Halk Cumhuriyetini kurmuştu. Ancak bu cumhuriyet tek şahıs yönetimi olmaktan kurtulamadı. Rejim baskıcı niteliğini korudu.

Halkın yaşam koşullarını iyileştirmek, demokratik toprak reformunu gerçekleştirmek vaadleriyle iktidara gelen Davut Han halk yararına vadettiği değişimlerin hiç birini gerçekleştirmedi.

Geçen yılın başlarında 4 yıla yakın süren sıkıyönetime son vermesi de önemli bir değişiklik getirmedi. Yetkilerin çoğu yine Davut Han'ın elindeydi.

Davut Han'ın temsil ettiği çıkarlar Afganistan halkının çıkarları ile uzlaşmaz bir şekilde çelişiyordu. Bundan dolayı Davut Han'ın Afganistan halkının gerçek çıkarları doğrultusunda bir politika izlemesi, demokratik toprak reformu uygulaması, ülkenin bağımsızlığını sağlayarak emperyalistleri ve yerli işbirlikçilerini ülkeden kovması olanaksızdı.

Davut Han iktidarda olduğu 5 yıl boyunca halkın yaşam koşulları daha da kötüleşti. Davut Han ise gelişen muhalefet ve tepkileri baskı, terör ve cinayetlerle durdurmaya çalıştı. Siyasal planda ilk sıralarda yer alan liderlerden üç kişinin son altı ay içinde öldürülmesi sosyal gerginliği büyük ölçüde artırdı. 17 Nisan'da yiğit demokrasi savaşçısı, ilerici lider Abbas Kadir'in öldürülmesi üzerine düzenlenen cenaze töreni Davut Han yönetimine karşı büyük bir gösteriye dönüşmüştü. Bunun ardından toplu tutuklamalara gidilmesi Davut Han yönetimi için sonun başlangıcı oldu. 27 Nisan'da silahlı kuvvetler ayaklandı. Ülke yönetimi Devrim Konseyi'nin eline geçti. Kurulan yeni hükümetin başkanlığına Devrim Konseyi başkanı Nur Muhammet Taraki getirildi.

Şimdi Afganistan Demokratik Cumhuriyeti gelişme yolunda ilk adımlarını atıyor. Yeni hükümet dışta barışçı ve bloksuz bir dış politika izlerken, işte de geniş emekçi yığınlarının isteği doğrultusunda ileri adımlar atılması, ekonomide geri kalmışlığa son verilmesi yönünde çalışmalarını sürdürüyor.

Demokratik Afganistan Cumhuriyeti hükümeti hazırladığı programında demokratik bir toprak reformunun yapılması, feodal ve feodalizm öncesi ilişkilerin temizlenmesi, doğal kaynakların üzerinde denetim kurulması, bilimsel planlama ile ekonomide devlet sektörünün güçlendirilmesi bulunmaktadır. «Afganistan devrimi, çürümüş krallık rejimi kalıntılarının kaldırılması ve köklü dönüşümler yapılması için savaşım veren halk kitlelerinin doğal ayaklanması idi,» diyen Devrim Konseyi başkanı Taraki, şöyle ekliyor, «Afgan halkının ulusal devrimi, demokratik ve ulusal güçlerin birleşmiş çabaları ile, bütün halkın çabaları ile nihai zafere ulaşacaktır.»

"Hiç Birşey Bağımsızlık Ve Özgürlükten Daha Değerli Değildir" Diyen

HO CHİ MİNH 88 YAŞINDA

"Tüm yaşamım boyunca, tüm yüreğimle, tüm gücümle, yurda, devrime ve halka hizmet ettim. Şimdi bu dünyadan ayrılmam gerekirse vicdanım rahat olarak ayrılacağım. Yalnız daha uzun süre ve daha çok hizmet edemediğime üzüleceğim." (1)

HO CHİ MİNH'in 10 Mayıs 1969 tarihli vasiyetnamesinin bu satırları Başkanın yaşamının örnek niteliğini özetler.

HO CHİ MİNH, Vietnam işçi sınıfının partisinin, Vietnam devletinin, Vietnam Birleşik Ulusal Cephesinin ve Halk Silahlı Kuvvetlerinin kurucusu, Vietnam işçi sınıfının ve halkının büyük yol göstericisi, uluslararası işçi sınıfı hareketinin ve halkların kurtuluşu hareketinin seçkin bir savaşçısı.

Başkan HO CHİ MİNH 1890'da doğdu. Vietnam'ın Fransız sömürgeciliğine karşı mücadele ve ayaklanma halinde bulunduğu yıllardı bu. Doğduğu köy mücadelenin odak noktalarından biriydi. Geleceğin başkanı Ho Chi Minh' in çocukluğu böylece yoğun bir halkcı ulusal mücadelenin havası içinde geçmiştir.

Yaşamı, aşamaların belirgin olduğu bir yaşamdır. Gençliğinin Asya dışında geçirdiği 13 yılının en iyi şekilde değerlendirmesini bildi. Tuzaklara düşmedi. 1921 - 23 yıllarında yeni kurulmuş olan Fransız Komünist Partisinin bir militanıydı. Fransa'daki Vietnam'lı devrimcilerin yol göstericiliğini üstleniyor. Fransız sömürgeciliğinin ezdiği halklara yönelik eylemlerin yöneticilerinden biri olarak çalışıyordu. Bu dönemde en önemli uğraşlardan biri, II. enternasyonalin mirası olan, Fransa Komünist Partisinin sömürge sorunlarına karşı olan kayıtsızlığını silmeye yönelik oldu ve bu çalışmasında başarılı oldu. Partiyi sömürge sorunlarıyla ilgili eylemsizlikten kurtardı.

35 yaşında, Ho Chi Minh, uluslararası proletaryanın yüreğine ve onun düşüncesi işçi sınıfı bilimine girmiş ve tüm yaşamı boyunca süren çabalar pahasına Vietnam halkını da arkasından sürüklemiştir.

Enternasyonalin isteğiyle Kanton'a hareket ettiği tarihle Bağımsız Vietnam'ı ilân ettiği 1945 tarihi arasında tam 20 yıl geçmiştir. Ho Chi Minh' in bu 20 yılı bir yeraltı yaşamı.

1925'de Çin Hindi Komünist Partisinin kurucusu oldu. Vietnam Ulusal Hareketini zafere götürecek bu partiyi kurdu, hareketin başına işçi sınıfını getirdi, ona bir işçi sınıfı partisinin ilkelerini ve örgütlenme biçimlerini verdi, onu bilimsel bir doktrine göre, yani işçi sınıfı bilimine göre eğitti.

devamı sayfa 15'te

HAVANA FESTİVALİ YAKLAŞIYOR

Temmuz ayı başlarında dünya ilerici gençliğinin nabzı Küba'nın başkenti Havana'da atacak. II. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Havana'da toplanıyor. «Anti - emperyalist dayanışma, barış, dostluk için» ana belgisi altında toplanacak festivale yüzlerce ülkeden binlerce genç katılacak.

Anti - emperyalist ulusal kurtuluş savaşlarının kazanımlarının yüksek boyutlara ulaştığı günümüzde, festivalin Küba'da toplanmasının nedenini şöyle açıklıyor uluslararası hazırlık komitesi düzenleyici sekreteri Alain GRESH: «II. Festivalin Küba'da toplanmasına karar verildiği zaman, biz yalnız festival hareketinin evrensel niteliğini ve halkların, gençlerin ve öğrencilerin Küba'daki savaşımına desteklerini ve duyduları sempatiyi değil, fakat aynı zamanda, onun anti - emperyalist niteliğini ve Küba'nın dünya gençliğinin ve öğrencilerinin gözünde bu savaşımın sembolü olduğunu da göz önüne aldık.»

Uluslararası gericiliğe ve savaş kışkırtıcılığına bir darbe niteliğini taşıyan festival, yalnızca dünya gençliği açısından değil, barıştan ve ilerlemeden yana olan, gazegenimizin tüm insanlığı için önem taşımaktadır.

Festival hareketi komünist, sosyalist, sosyal demokrat, demokratik sol bütün gençlik güçlerinin diyalog kurmalarını, sorunlarına ortak çözümler getirmelerini sağlıyacak.

Dünya gençliğinin savaşım kapasitesini artıracağına inandığımız II. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ni gençlik coşkumuzla selâmlıyoruz.

KIBRIS ve GENÇLİK
Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : BURHAN ŞOLEN
Yönetim Yeri : Menekşe Sok. 21 A/5 Demirtepe - Ankara
Dizgi : Başaran mat.
Baskı : Karaca Ofset
Son baskı tarihi : 13-6-1978